

Europaudvalget 2011
Rådsmøde 3141 - økonomi og finans Bilag 1
Offentligt

Europaudvalget 2011
Rådsmøde 3141 - økonomi og finans Bilag 1
Offentligt
Udenrigsministeriet

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Telefon +45 33 92 00 00
Telefax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
<http://www.um.dk>
Girokonto 3 00 18 06

Bilag	Journalnummer	Kontor	
1	400.C.2-0	EUK	16. januar 2012

SAMLENOTAT

Rådsmøde (ECOFIN) den 24. januar 2012

Med henblik på mødet i Folketingets Europaudvalg den 20. januar 2012 - dagsordenspunkt rådsmøde (ECOFIN) den 24. januar 2012 - vedlægges Økonomi- og Indenrigsministeriets samlenotat vedrørende det punkt, der forventes optaget på dagsordenen.

Nicolai Wammen

Samlenotat vedr. Rådsmødet (ECOFIN) den 24. januar 2012

1)	(Evt.) Forordning om regulering af handel med finansielle derivater (EMIR)
- Udveksling af synspunkter
- KOM(2010) 484	Side 2
2)	Kommissionens forslag til retsakter vedr. styrket euro samarbejde
- Udveksling af synspunkter
- KOM-dokument foreligger ikke	Side 9
3)	Præsentation af det danske formandskabs arbejdsprogram
- Udveksling af synspunkter
- KOM-dokument foreligger ikke	Side 13
4)	(Evt.) Opfølgning på Det Europæiske Råd den 9. december 2011
- Udveksling af synspunkter
- KOM-dokument foreligger ikke	Side 30
5)	Det europæiske semester (herunder den Årlige vækstundersøgelse og Euro-pluspagten)
- Udveksling af synspunkter
- KOM(2011) 815	Side 33
6)	Opfølgning på G20 stedfortrædermøde den 19.-20. januar 2012
- Orientering fra formandskabet og Kommissionen
- KOM-dokument foreligger ikke	Side 36
7)	(Evt.) Implementering af Stabilitets- og Vækstpagten
- Udkast til rådskonklusioner
- KOM-dokument foreligger ikke	Side 40
8)	(Evt.) Revideret adfærdskodeks for Stabilitets- og Vækstpagten
- Vedtagelse
- KOM-dokument foreligger ikke	Side 47
9)	(Udgået) Information fra formandskabet vedr. aktuelle lovforslag
- KOM-dokument foreligger ikke	
10)	Kommissionens forslag til en rammeforordning vedr. makrofinansiel assistance
- Sagen er ikke på dagsordenen for rådsmødet (ECOFIN) den 24. januar 2012
- KOM(2011) 396	Side 51

Dagsordenpunkt 1: Forordning om regulering af handel med finansielle derivater (EMIR)

Resumé

Kommissionen har i september 2010 fremsat et forslag til forordning om regulering af handel med derivater. Derivater er finansielle instrumenter knyttet til f.eks. værdipapirer, renter, valutaer eller råvarer, og de anvendes bl.a. som led i afdækningen af risici på de finansielle markeder. Den finansielle krise satte imidlertid fokus på den potentielle systemiske risiko ved derivathandel og understregede behovet for såvel at begrænse muligheden for, at tab kan sprede sig fra den ene aktør til den anden via derivatmarkedet, som for at skabe større gennemsigtighed og bedre tilsyn med derivatmarkedet. Det gælder særligt de såkaldte OTC-derivater ("over the counter"-derivater), der ikke handles på børser o.l., men som indgås ved bilaterale kontrakter mellem sælger og køber.

Rådet opnåede enighed om det polske formandskabskompromis på ECOFIN den 4. oktober 2011, idet spørgsmålet om behandlingen af tredjelands udestod. Forslaget er pt. i trilogforhandlinger mellem Kommissionen, Europa-Parlamentet og Rådet. ECOFIN ventes - på baggrund af resultatet af trilogforhandlingerne - den 24. januar 2012 at drøfte forslaget med henblik på politisk enighed.

Nedenstående er udarbejdet på baggrund af Kommissionens forslag KOM(2010) 484 samt det danske formandskabs foreløbige kompromisforslag (non paper) af 9. januar 2012 og giver et prioriteret uddrag af sagen. Der forventes fremlagt et nyt kompromisforslag forud for ECOFIN den 24. januar 2012.

Der henvises til sagens tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg. Forordningsforslaget om regulering af handel med finansielle derivater har været forelagt Folketingets Europaudvalg i forbindelse med ECOFIN den 20. juni og ECOFIN den 4. oktober 2011, hvor sagen var på ECOFIN's dagsorden. For flere detaljer henvises særligt til sammenotat forelagt Folketingets Europaudvalg i forbindelse med ECOFIN den 20. juni 2011. Der henvises endvidere til grund- og nærhedsnotat oversendt 1. november 2010.

Baggrund

Den finansielle krise har sat fokus på betydningen for den finansielle stabilitet af handlen med derivater, herunder såkaldte over-the-counter (OTC) derivater, der ikke handles på en børs, men direkte f.eks. mellem to banker eller mellem en bank og en virksomhed (se boks 1). Krisen har desuden vist et behov for øget gennemsigtighed med omfanget og større kontrol med risici ved sådanne derivater.

Boks 1: Definitioner

Et derivat er et afledt finansielt instrument knyttet til et underliggende aktiv – eksempelvis aktier, obligationer, råvarer eller lignende – eller et underliggende økonomisk mål, f.eks. renter eller en valutakurs. Ét eksempel på et derivat er en future-kontrakt, som giver indehaveren en ret og en pligt til at købe eller sælge et aktiv (f.eks. valuta) til en på forhånd bestemt pris på et nærmere fastsat tidspunkt i fremtiden. Køberen af en sådan future-kontrakt kan således sikre sig fremtidig levering af det konkrete aktiv til en allerede i dag kendt pris, hvilket f.eks. kan være hensigtsmæssig for en virksomhed, der som led i udøvelse af sine forretningsaktiviteter har behov for fremmed valuta, og som (mod betaling) ønsker at fjerne risikoen for større fremtidige udsving i kursen

på den pågældende valuta. En sådan handel kræver, at en anden markedsdeltager er villig til (mod en såkaldt risikopræmie) at sælge en sådan future med den pågældende valuta som det underliggende aktiv og således er villig til at indtage den modsatte position/risiko i markedet. Den økonomiske gevinst for køber og sælger ved indgåelse af en sådan future-kontrakt vil afhænge af den faktiske markedspris på det underliggende aktiv på det fremtidige tidspunkt, hvor handler gennemføres, set ift. den i henhold til future-kontrakten aftalte pris. Derivater kan være mere eller mindre standardiserede i deres kontraktuelle udformning, idet nogle markedsdeltagere kan have behov for afdækning af mere eller mindre specifikke individuelle risici.

Såkaldte OTC-derivater ("Over The Counter"-derivater) er derivater, der ikke handles på et egentligt marked, som f.eks. en børs el. lign., men som i stedet handles direkte mellem parterne, f.eks. en bank og en kundevirksomhed. I fraværet af centraliseret handel og clearing¹ af sådanne OTC-derivater registreres disse i udgangspunktet kun hos de to indbyrdes parter i handelen. De to parter bærer også den fulde risiko over for hinanden. Selvom tilsynsmyndighederne kan få indsigt i konkrete finansielle virksomheder, har myndighederne og andre interessenter ikke viden om, hvor store eksponeringer der er på markedet som helhed og f.eks. i hvilket omfang markedsdeltagerne tager tilstrækkelige forholdsregler (f.eks. sikkerhedsstillelse), for at sikre mod situationer, hvor en markedsdeltager med store eksponeringer ikke kan honorere sine forpligtelser og dermed påføre sine modparter tab og i sidste ende true den finansielle stabilitet.

På G20-topmødet i september 2009 opnåede man enighed om, at alle standardiserede OTC-derivatkontrakter skal cleares via centrale modparter (Central Counter Parties - CCP'er) senest ved udgangen af 2012. OTC-derivatkontrakter skal desuden indrapporteres til centrale handelsregistre ("trade repositories"). Endelig skal brugen af ikke-centralt clearede kontrakter begrænses ved i det kommende ændrede kapitalkravsdirektiv at blive underlagt højere kapitalkrav, som vil kunne tilskynde til central clearing.

Kommissionen har i september 2010 fremlagt et forslag til en forordning om OTC-derivater, centrale handelsregistre og centrale modparter (ofte også omtalt som den europæiske markedsinfrastrukturforordning - EMIR). Rådet opnåede enighed om det polske formandskabskompromis på ECOFIN den 4. oktober 2011, idet spørgsmålet om behandlingen af tredjelands udestod. Forslaget er pt. i trilogforhandlinger mellem Kommissionen, Europa-Parlamentet og Rådet, hvor status er, at der er to væsentlige udeståender tilbage i forhandlingerne. Det drejer sig om hhv. rolle og beføjelser til EU-tilsynsmyndigheden for værdipapirer og markeder (ESMA) ift. tilsynskollegier i forbindelse med beslutninger om autorisation af CCP'er i EU, samt behandlingen af aktører fra tredjelands, som opererer i EU.

¹ Clearing af en værdipapirhandel er den proces, der foregår fra det øjeblik, værdipapirhandelen initieres (dvs. hvor handlen "bestilles"), og indtil ejerskabet af værdipapiret er endeligt overført fra sælger til køber (dvs. hvor handelen er afviklet). I denne periode mellem handel og afvikling (som f.eks. kan vare et par dage) løber køber og sælger en risiko for, at modparten ikke leverer værdipapiret hhv. købesummen, og der eksisterer således på de finansielle markeder forskellig praksis for at styre sådanne risici, f.eks. gennem gensidig sikkerhedsstillelse (ydelse af "margin") m.v. For derivathandler omfatter clearing hele den periode (undertiden flere år), hvor den pågældende derivatkontrakt gælder, f.eks. indtil en konkret udløbsdato eller indtil en markedsbegivenhed udløser en effektuering (og afslutning) af kontrakten.

Der forventes fremlagt et nyt kompromisforslag forud for den ventede drøftelse ved det kommende ECOFIN.

Indhold

Forslaget har følgende hovedindhold:

- Krav om gennemsigtighed ved handel med OTC-derivater via indberetning af derivathandler til centrale handelsregistre
- Krav om central clearing af standardiserede OTC-derivater via særlige virksomheder, såkaldte centrale modparter (CCP'er)
- Regulering og tilsyn med CCP'er

Centrale handelsregistre og transaktionsrapportering

Forslaget øger oplysningskrav og gennemsigtighed vedr. OTC-derivathandler. Ifølge forslaget skal information om alle derivathandler således indberettes til såkaldte centrale handelsregistre.

Centrale modparter og central clearing

Forslaget indebærer krav om, at standardiserede OTC-derivater skal cleares centralt gennem CCP'er. Formålet er at reducere de potentielle systemiske risici ved derivathandler og skabe større sikkerhed i afviklingen af derivathandler. En CCP er en privat virksomhed, der står mellem køber og sælger af finansielle instrumenter og som således garanterer afviklingen af derivathandler for alle deltagere. CCP'en optræder som sælger over for alle købere af derivater og som køber over for alle sælgere af derivater.

Forslaget indebærer, at såvel finansielle som ikke-finansielle virksomheder, der handler med OTC-derivater, skal klare via en CCP. En ikke-finansiell virksomhed skal dog kun klare derivater, der ikke anvendes til at afdække risici, og kun hvis omfanget heraf overstiger en vis grænse, der skal fastsættes af Kommissionen via delegerede retsakter,

Godkendelse af og tilsyn med CCP'er

Forslaget indfører regulering af CCP'erne for at adressere den større koncentration af risici, der logisk følger af kravet om mere centralisering af clearing. Der vil således blive stillet ganske omfattende krav om tilladelse, kapitalkrav, krav til risikostyring m.v. til CCP'erne. Alle CCP'er skal desuden opbygge en såkaldt "default fund", som kan fungere som sikkerhed ved CCP-deltageres eventuelle betalingsstandsning. En væsentlig foranstaltning er dog, at de institutter, der er tilsluttet en CCP, til CCP'en løbende skal indbetale såkaldte marginer, der skal dække de daglige tab og gevinster ved de enkelte derivatkontrakter. Marginerne skal sikre, at modparterne, som indgår i en derivatkontakt, løbende kan honorere deres forpligtigelser i medfør af kontrakten. Kommissionen skal gennem delegerede og implementerende retsakter operationalisere disse krav. Kravene til CCP'er gælder alle CCP'er og ikke kun de, der clearer derivater, der er omfattet af clearing.

Godkendelsen af og tilsynet med CCP'er skal foretages af den nationale tilsynsmyndighed i det land, hvor CCP'en er etableret. Som følge af CCP'ernes potentielle systemiske betydning skal hjemlandet for hver enkelt CCP oprette et såkaldt tilsynskollegium. Et tilsynskollegium vil ifølge det foreliggende kompromisforslag bestå af CCP'ens hjemlandstilsynsmyndighed, tilsynsmyndigheder i de lande, hvor CCP'en efter forskellige kriterier er af

større betydning, samt ESMA (svarende til princippet for banktilsynskollegier). ESMA har dog ikke stemmeret i kollegierne.

ESMA skal desuden generelt overvåge den korrekte implementering af forordningen af de nationale kompetente tilsynsmyndigheder og følge op på evt. utilstrækkelig efterlevelse af forordningen.

Der er endnu ikke endelig enighed om den nærmere rollefordeling mellem tilsynsmyndigheden i CCP'ens hjemland, ESMA og tilsynskollegiet i forbindelse med beslutninger om autorisation af CCP'er i EU samt evt. tilbagekaldelse af en allerede givet autorisation til en CCP om at kunne operere i et EU medlemsland.

Behandling af tredjelande

For at sikre, at der også kan ske central clearing mellem modparter i EU og modparter i tredjelande og at dette kan ske uden, at dette er forbundet med for stor juridisk usikkerhed for parterne, indgår det i det foreliggende kompromisforslag, at Kommissionen kan træffe beslutning om at sidestille et tredjelandets regime med EMIR forordningen. Det centrale udestående ift. tredjelande er, hvorvidt forordningen sikrer lige adgang for CCP'er baseret i et tredjeland (f.eks. USA) til at operere i EU. Der var ikke enighed om spørgsmålet blandt medlemslandene i forbindelse ECOFIN-kompromiset i oktober 2011.

Tredjelandes centralbanker er som udgangspunkt ikke undtaget fra clearingforpligtelsen i EMIR. Kommissionen kan ved delegeret retsakt undtage tredjelandes centralbanker fra forpligtelsen, hvis Kommissionen på baggrund af en særligt udarbejdet rapport anser det for nødvendigt. Rapporten skal udarbejdes senest tre måneder efter EMIRs ikrafttræden.

Kommissionen har beføjelse til at udstede en implementerende retsakt, der giver ESMA mulighed for at anerkende, at en CCP i et tredjeland kan udbyde clearing services i EU. Graden af denne gensidige anerkendelse drøftes fortsat. Der er generel enighed blandt medlemslandene og Europa-Parlamentet om et forslag fra Kommissionen, hvorefter en CCP fra et tredjeland kan opnå anerkendelse i EU, hvis tredjelandets regler for CCP'er efter Kommissionens vurdering er "ækvivalente" med EU-reglerne. Der er tale om en ækvivalensvurdering, indsat med det formål at skabe lige konkurrencevilkår (et 'level playing field') imellem EU og tredjelande. Et enkelt medlemsland har dog endnu ikke givet tilsagn herom.

Sanktioner

Både de nationale myndigheder og ESMA tildeles beføjelser til at fastsætte sanktioner.

De nationale myndigheder skal fastsætte sanktioner for finansielle og ikke-finansielle modparters overholdelse af forordningen. De nationale myndigheder skal desuden fastsætte sanktioner for en CCP's overtrædelse af EMIR, I det foreliggende kompromisforslag skal disse sanktioner mindst omfatte administrative bøder og den nationale myndighed skal offentliggøre, at de har fastsat en sanktion.

ESMA tildeles beføjelse til at fastsætte sanktioner for centrale handelsregistre, der ikke overholder ESMA forordningen, f.eks. de organisatoriske og operationelle krav, der er til de centrale handelsregistre. Det skyldes, at det er ESMA, der står for at give tilladelse til centrale handelsregistre til at udøve deres virksomhed.

Ikrafttræden

Der er ikke fastlagt en ikrafttrædelsesdato i forordningen, men på G20 Pittsburgh topmødet i september 2009 blev det besluttet, at alle standardiserede OTC derivatkontrakter skal cleares gennem centrale modparter senest ultimo 2012.

Der er tale om en forordning, der vil være direkte bindende i medlemslandene.

Hjemmelsgrundlag

Kommissionens forslag til forordning har hjemmel i artikel 114 i Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde (Lissabon-traktaten), som er omfattet af den almindelige lovgivningsprocedure i Traktatens artikel 294.

Nærhedsprincippet

Det er Kommissionens vurdering, at målene med forordningsforslaget ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne alene. Målene med forslaget opnås derfor bedst på fællesskabsniveau.

Regeringen vurderer, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, da hensynet til finansiel stabilitet, ensartede konkurrencevilkår og forbrugerbeskyttelse i EU samt øget grænseoverskridende konkurrence på dette område fordrer fælles regler.

Europa-Parlamentets udtalelser

I trilogforhandlingerne med Europa-Parlamentet udestår der to centrale emner, nemlig behandling af tredjelande og ESMA's rolle, jf. ovenfor. Europa-Parlamentet lægger vægt på, at ESMA i beslutninger om godkendelse af CCP'er i EU får en vigtig rolle. Tredjelandsproblematikken er særligt et udestående i Rådet, hvilket der ikke blev opnået endelig enighed om i forbindelse med Rådets generelle indstilling i oktober 2011.

Hvis et tilsynskollegium ikke er enig i, at en myndighed skal give tilladelse til en CCP, kan kollegiet kræve, at tilladelsen ikke gives. Europa-Parlamentet ønsker, at der kun skal være kvalificeret flertal herfor i kollegiet. Europa-Parlamentet ønsker desuden, at ESMA skal kunne træffe bindende afgørelser i forbindelse med mægling mellem kollegiet og det pågældende lands tilsynsmyndighed, herunder i det løbende tilsyn med CCP'en.

Efter en tilladelse er givet, kan kollegiet fremsætte anmodning om, at tilladelsen trækkes tilbage, men medlemsstaten har ikke pligt til at følge kravet. Europa-Parlamentet ønsker tilsvarende regler som ovenfor i disse situationer.

Europa-Parlamentet støtter Kommissionens arbejde med at muliggøre, at der stilles krav om, at tredjelande skal kunne acceptere CCP'er fra EU, før disses CCP'er får tilladelse til at operere i EU. Der er dog stadig ikke enighed om proceduren for at anerkende de pågældende tredjelande.

Der henvises herudover til samlenotat forelagt Folketingets Europaudvalg i forbindelse med ECOFIN den 20. juni.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Gældende dansk ret på området er kapitel 15 i værdipapirhandelsloven om clearingvirksomhed. Herudover gælder værdipapirhandelslovens § 8a, hvor udenlandske clearingcentraler

kan opnå godkendelse til udøvelse af clearingvirksomhed i Danmark, hvis clearingen kan gennemføres på en for det danske marked forsvarlig måde.

Selve forordningen vil kræve lovændringer, da gældende dansk ret på væsentlige punkter, herunder for så vidt angår clearingcentraler, der indtræder som CCP, vil blive erstattet af forordningen.

Der eksisterer i dag ikke en dansk CCP for derivathandler. Børshandlen med og clearing af børsnoterede futures og optioner på danske værdipapirer foregår via NASDAQ OMX og drives fra Stockholm, hvor NASDAQ OMX Derivatives Markets indtræder som CCP. Det bemærkes, at alle handler med de største virksomheders aktier på NASDAQ OMX og på multilaterale handelsfaciliteter i dag cleares via den hollandske CCP EMCF (European Multilateral Clearing Facility).

Finanstilsynet kan udstede administrative bødeforlæg for overtrædelse af specifikt nævnte bestemmelser i lov om finansiel virksomhed. Der er hjemmel til, at listen kan udvides med nye bestemmelser på baggrund af bl.a. EU-retten. Sanktioner på det finansielle område bliver offentliggjort på Finanstilsynets hjemmeside. Det er regeringens umiddelbare vurdering, at initiativet om at tilnærme og styrke sanktionsordninger ikke falder under forbeholdet om retlige og indre forhold, idet forslaget ikke indeholder egentlige strafferetlige sanktioner, men alene administrative sanktioner.

Statsfinansielle konsekvenser

Forordningen forventes at medføre et øget ressourcebehov for Finanstilsynet som følge af deltagelsen i ESMA, som skal medvirke i tilsynet med de centrale handelsregistre og CCP'er i hele EU. Hvis der i fremtiden skulle blive etableret en CCP i Danmark, skal der også føres tilsyn med denne. Sådanne omkostninger vil i givet fald finansieres af de finansielle virksomheder under tilsyn, som det er normal praksis i Danmark. Tilsynet skal endvidere føre tilsyn med, at ikke-finansielle virksomheder overholder reglerne. Endelig skal Finanstilsynet have ressourcer til at kunne modtage løbende indberetninger fra centrale handelsregistre.

Forslaget kan have statsfinansielle konsekvenser, i det omfang det bliver dyrere for staten at indgå visse derivatkontrakter (krav om øget sikkerhedsstillelse m.v. hos CCP'erne). Eventuelle omkostninger for staten herved er usikre. Der foregår aktuelt i OECD-regi et arbejde med at kortlægge statsfinansielle konsekvenser af CCP-clearing af OTC-derivater, som Danmark deltager i.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Anvendelse af CCP'er for handel med standardiserede OTC-derivater vil alt andet lige medføre lavere modpartsrisici, idet en CCP garanterer for alle markedsdeltagerne, således at det sikres, at alle derivathandler afvikles. Dette bidrager til den finansielle stabilitet. Omvendt vil brugen af CCP'er give en koncentration af risici på CCP'en, idet det finansielle system i givet fald bliver sårbart overfor nedbrud af CCP'er. Dette søges modgået ved fastsættelse af passende fælleseuropæiske krav til CCP'erne, som sikrer, at der ikke er CCP'er, der er for lavt kapitaliserede eller har for dårlig styring af sine risici. Idet OTC-derivatporteføljer indrapporteres til centrale handelsregistre, vil myndighederne få større overblik over markedet og navnlig omfanget af gearingseffekterne². Samlet set vurderes

² Gearingeffekten betyder, at en given markedsposition potentielt vil give et større afkast ift. den investerede kapital, såfremt værdien af denne position udvikler sig gunstigt. Ligeledes vil den potentielle risiko for tab være tilsvarende større.

reguleringen af derivater således at have positive samfundsøkonomiske konsekvenser via en styrkelse af den finansielle stabilitet.

Høring

Der henvises til bilag 1 i samlenotat forelagt Folketingets Europaudvalg i forbindelse med ECOFIN den 20. juni 2011.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Nærheds- og grundnotat er oversendt til Folketingets Europaudvalg den 1. november 2010.

Sagen er forelagt Folketingets Europaudvalg til forhandlingsoplæg forud for ECOFIN den 20. juni 2011, samt til orientering forud for ECOFIN den 4. oktober 2011.

Holdning

Dansk holdning

Man kan fra dansk side generelt støtte forslag der kan føre til vedtagelse af sagen for så vidt angår de to centrale udeståender. Danske prioriteter vurderes at være imødekommet i de dele af forslaget, som der forventes at være enighed om allerede nu.

Det forventes på den baggrund, at man fra dansk side kan støtte det endelige kompromisforslag, idet der ikke er kritiske danske prioriteter vedrørende de to resterende udeståender i forhandlingerne med Europa-Parlamentet, dvs. vedrørende behandling af tredjelande og vedrørende ESMA's rolle.

Andre landes holdninger

Medlemslandene ventes på nuværende tidspunkt generelt at kunne tilslutte sig et kompromis i sagen. For så vidt angår autorisation af en CCP i et EU medlemsland, så udestår der enighed i trilogforhandlingerne om, i hvilket omfang tilsynskollegiet for den pågældende CCP skal gives beføjelser til at kunne blokere for autorisation af CCP'en. Det ventes, at der kan etableres enighed om dette spørgsmål. Det ventes ligeledes, at der kan etableres enighed om spørgsmålet vedr. tredjelande.

Dagsordenpunkt 2: Kommissionens forslag til retsakter vedr. styrket euro-samarbejde

Resumé

På baggrund af eurotopmødet i oktober 2011 har Kommissionen d. 23. november 2011 fremsat forslag til to forordninger (den såkaldte "two-pack"), der omsætter eurolandenes beslutninger vedr. en styrkelse af deres forpligtelser vedr. budgetdisciplin til EU-lovgivning: dels et forslag til forordning vedr. budgetopfølgning og dels forslag til forordning vedr. styrket overvågning af eurolande, der f.eks. er omfattet af låneprogrammer. Forordningerne forhandles under dansk formandskab, først i ECOFIN, og herefter med Europa-Parlamentet. Det er målet, at forordningerne skal være forhandlet færdigt, så de vil kunne træde i kraft inden næste runde af landenes årlige budgetlægning. Forhandlingerne er ikke færdige endnu, men der er lagt op til en første politisk drøftelse på det kommende ECOFIN.

Baggrund

På eurotopmødet 26. oktober 2011 blev der truffet en række principbeslutninger vedr. en styrkelse af eurosamarbejdet, herunder konkrete forpligtelser vedr. yderligere styrkelse af budgetdisciplinen blandt eurolandene.

Kommissionen har d. 23. november 2011 fremsat forslag til to forordninger (den såkaldte "two-pack"), der omsætter dele af disse forpligtelser til EU-lovgivning: dels et forslag til forordning vedr. budgetopfølgning og dels forslag til forordning vedr. styrket overvågning af eurolande, der f.eks. er omfattet af låneprogrammer. Disse forordninger forhandles under dansk formandskab. Det er målet, at forordningerne skal være i kraft inden næste runde af den årlige budgetlægning.

De konkrete retsakter vil skulle forhandles i Rådet og Europa-Parlamentet inden vedtagelse. Forhandlingerne om de to forslag er gået i gang i rådsregi, men er ikke afsluttede. Der er lagt op til en første drøftelse af sagen på det kommende ECOFIN. Det er muligt, de konkrete retsakter vil skulle konsekvensjusteres som følge af arbejdet med den mellemstatslige aftale om en finanspolitisk pagt.

Indhold

På eurotopmødet 26. oktober var der enighed mellem eurolandene om en styrkelse af eurosamarbejdet. Eurolandene er således enige om hver især at forpligte sig til bl.a., 1) at indføre budgetbalanceregler i national lovgivning senest ved udgangen af 2012, 2) at basere nationale finanslove på uafhængige prognoser, 3) at konsultere hinanden før vedtagelsen af større økonomisk-politiske tiltag og reformer, 4) at efterleve anbefalingerne fra den relevante kommissær vedr. implementeringen af Stabilitets- og Vækstpagten. Kommissionen og eurogruppen skal derudover have mulighed for (inden vedtagelsen) at undersøge og udtale sig om den nationale finanslov for de eurolande, som er i proceduren for uforholdsmæssigt store underskud. For lande med et låneprogram vil der endelig være mulighed for at øge overvågningen, hvis programimplementeringen skrider.

Forslag til forordning vedr. budgetopfølgning

Formålet med Kommissionens forslag om overvågning og vurdering af eurolandenes finanslovsforslag er at styrke budgetdisciplinen i euroområdet og dermed sikre eurolandenes overholdelse af de fælles finanspolitiske regler i Stabilitets- og Vækstpagten, herunder særligt landenes korrektion af uforholdsmæssigt store underskud.

For at styrke eurolandenes finanslovsproces og effekten af det europæiske semester lægger Kommissionen op til en fælles tidslinje for finanslovsprocessen med konkrete skæringsdatoer for eurolandenes udmelding af mellemfristede budgetmål, fremlæggelse af finanslovsforslag og endelig vedtagelse af finansloven.

For at styrke opfølgningen på landenes mellemfristede budgetmål foreslår Kommissionen, at eurolandene skal indføre bindende nationale finanspolitiske regler, der implementerer landenes mellemfristede budgetmål. Reglerne skal dække hele den offentlige sektor og skal helst være grundlovsfæstede.

For at styrke eurolandenes overholdelse af de fælles finanspolitiske regler ventes Kommissionen at lægge op til overvågning og vurdering af en budgetplan for det kommende år, som den 15. oktober hvert år skal præsenteres for Kommissionen og eurogruppen. Budgetplanen skal som minimum indeholde landenes budgetmål dekomponeret på udgifter og indtægter, fremskrivninger af udgifter og indtægter uden nye tiltag samt en specificering af tiltag, der sikrer overholdelse af budgetmålet. Kommissionen lægger op til, at ved særlig utilstrækkelig overholdelse af Stabilitets- og Vækstpagtens krav til opfyldelse af budgetmålet, skal Kommissionen inden for to uger kunne anmode det pågældende land om et revideret budgetplan. Kommissionen foreslår desuden, at Kommissionen ud fra en helhedsvurdering skal kunne udtale sig om det pågældende lands budgetplan, hvorudfra eurogruppen skal kunne drøfte det pågældende lands budgetmæssige situation. Det foreslås ikke at Kommissionen skal have formelle beføjelser til at tage yderligere skridt over for det pågældende land.

For at styrke eurolandenes korrektion af uforholdsmæssigt store underskud foreslår Kommissionen øget budgetovervågning af lande i proceduren for uforholdsmæssigt store underskud (EDP). Kommissionen lægger op til, at eurolande efter en rådsbeslutning om et uforholdsmæssigt stort underskud og en henstilling om at korrigere underskuddet skal rapportere til Kommissionen og ECOFIN angående opfølgningen på henstillingen, effekten af nye diskretionære tiltag, budgetmålene samt information angående tiltag til at opfylde målene, hvilket skal gøres senest 6 måneder efter vedtagelse af henstillingen og hver 6. måned derefter. Hvis det pågældende land har modtaget et pålæg (en skærpet henstilling) skal landets budgetopfølgingsrapport indeholde information om tiltag, der sikrer overholdelse af det konkrete pålæg. Kommissionen foreslår også, at lande i EDP-proceduren kan blive pålagt en ekstern revision af kvaliteten af landets statistik over offentlige finanser. Ligeledes kan lande blive pålagt at fremlægge yderligere information angående overvågningen af landets korrektion af et uforholdsmæssigt stort underskud. Kommissionen lægger op til, at den i sin vurdering af, hvorvidt et land har gennemført effektive tiltag ifm. EDP-proceduren, skal tage højde for landets budgetopfølgingsrapport. Hvis der er risiko for manglende efterlevelse af en henstilling, vil Kommissionen kunne give landet en henstilling om at tage yderligere budgettiltag samt en frist for implementeringen af disse. Det pågældende land skal rapportere om efterlevelsen af henstillingen, hvilket skal vurderes af Kommissionen.

Forslag til forordning vedr. styrket overvågning af eurolande i låneprogrammer mv.

For at beskytte euroområdet som helhed mod negative virkninger af, at enkelte eurolande oplever alvorlige finansieringsvanskeligheder eller finansiell uro, og for at sikre de pågældende eurolandes tilbagevenden til normale finansieringsvilkår, foreslår Kommissionen, at der gives mulighed for at styrke den økonomiske og finanspolitiske overvågning af eurolande, der oplever sådanne alvorlige vanskeligheder. Den styrkede overvågning vil bl.a. (men ikke kun) gælde eurolande, der modtager ekstern lånebistand gennem f.eks. eurolandenes lånefacilitet EFSF (og dennes permanente afløser senest fra midten af 2013, ESM), EU27-lånemekanismen EFSM og IMF. Også lande i vanskeligheder må forventes at kunne komme under skærpet overvågning, også inden det resulterer i et egentligt låneprogram. Ifølge forslaget vil det være op til Kommissionen efter høring af det berørte euroland at beslutte at iværksætte en styrket overvågning af et land i vanskeligheder. Beslutningen skal genovervejes hver 6. måned.

En styrket overvågning vil formentlig indebære, at det pågældende euroland regelmæssigt skal fremsende detaljerede redegørelser til Kommissionen og den økonomiske og finansielle komite vedr. efterlevelse af de finanspolitiske og økonomiske mål, som er nødvendige for at bringe landet ud af vanskeligheder mv., ligesom landet på opfordring skal gennemføre stresstest af sine banker. Kommissionen og ECB skal kvartalsvist vurdere implementeringen, og afrapportere herom til EFC.

For lande, der modtager ekstern lånebidstand som led i et låneprogram knyttes den skærpede overvågning formentlig til, at der skal aftales et makroøkonomisk tilpasningsprogram vedtaget (og om nødvendigt løbende opdateret) af Rådet med kvalificeret flertal. Tilpasningsprogrammet skal sikre genopretning af en sund og holdbar finanspolitisk og finansiell situation og adgangen til at finansiere sig selv på de finansielle markeder. Tilpasningsprogrammet skal tage udgangspunkt i de seneste henstillinger og anbefalinger rettet til den pågældende medlemsstat, og foreslås i programperioden at skulle træde i stedet for det pågældende eurolands årlige stabilitetsprogram samt indberetningskrav og øvrige forpligtelser som led i en evt. procedure for uforholdsmæssigt store underskud. Tilpasningsprogrammet foreslås desuden at træde i stedet for evt. procedurer for makroøkonomiske ubalancer samt gøre det ud for den årlige overvågning under det europæiske semester for koordinering af den økonomiske politik.

Hjemmelsgrundlag

De to forordningsforslag er hjemlet i artikel 136 i Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF), i sammenhæng med TEUF artikel 121, stk. 6. Artikel 136 indebærer, at eurolandene kan vedtage foranstaltninger bl.a. med henblik på at styrke samordningen og overvågningen af eurolandenes budgetdisciplin. Forordningsforslagene skal behandles efter den almindelige lovgivningsprocedure, jf. TEUF artikel 294, hvorefter forslaget vedtages af Europa-Parlamentet og Rådet (kvalificeret flertal), dog således at kun lande med euroen som valuta har stemmeret i Rådet.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har ikke udtalt sig om sagen

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Ikke relevant.

Statsfinansielle konsekvenser

Ikke relevant

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Ikke relevant

Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen er blevet forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering forud for ECOFIN d. 30. november 2011, hvor Kommissionens præsenterede forslagene.

Holdning

Dansk holdning

Regeringen støtter i princippet forslag, der understøtter sunde og holdbare offentlige finanser i euroområdet i overensstemmelse med de fælles regler.

Danmark har ikke stemmeret og vil ikke være omfattet af de to forslag til retsakter, som følge af euroforbeholdet, da forslagene i udgangspunktet kun ventes at vedrøre eurolandene.

Andre landes holdning

Forhandlingerne er netop kun begyndt, og det nærmere forhandlingsbillede kendes endnu ikke.

Dagsordenpunkt 3: Præsentation af det danske formandskabs arbejdsprogram

Resumé

Danmark har overtaget EU-formandskabet for 1. halvår 2012. Det danske formandskab ventes, som det er normal praksis ved et formandskabsskifte, på ECOFIN den 24. januar 2012 at fremlægge arbejdsprogrammet for ECOFIN i formandskabsperioden. Arbejdsprogrammet for ECOFIN i formandskabsperioden er endnu ikke offentliggjort.

Baggrund og indhold

Danmark har EU-formandskabet i 1. halvår 2012. Det danske formandskab ventes på ECOFIN den 24. januar 2012, som det er normal praksis, at præsentere sit arbejdsprogram for ECOFIN for 1. halvår 2012 efterfulgt af en drøftelse af formandskabets arbejdsprogram og prioriteter. Arbejdsprogrammet for ECOFIN under det danske formandskab forventes at vedrøre særligt følgende sagsområder og initiativer:

1. Håndtering af den økonomiske krise, herunder effektiv implementering af det styrkede økonomiske samarbejde samt udmøntning af beslutningerne truffet på topmødet 9. december 2011.
2. En hurtig og effektiv gennemførelse af reformerne af den finansielle regulering, herunder kapitalkravsdirektivet.
3. En styrkelse af skattesamarbejdet, herunder energibeskatning og effektiv beskatning af opsparing i andre lande via informationsudveksling.
4. Repræsentation af medlemslandene i G20.

Ad 1: Håndtering af den økonomiske krise

EU har vedtaget en omfattende reform af det økonomiske samarbejde. Reformen omfatter blandt andet en styrkelse af Stabilitets- og Vækstpagten og en styrkelse af de nationale budgetmæssige rammer samt et nyt samarbejde om at adressere makroøkonomiske ubalancer. Det vil under det danske formandskab være første gang en fuld runde af det Europæiske Semester gennemføres efter ikrafttrædelsen af reformen, den såkaldte "six pack".

Det er en høj prioritet for det danske formandskab at sikre, at implementeringen af reformen reelt bidrager til en bedre efterlevelse af de fælles spilleregler og dermed sundere offentlige finanser, der er et afgørende fundament for en stabil økonomisk udvikling, vækst og beskæftigelse og for udviklingen af en grøn økonomi. Det danske formandskab vil i sammenhæng med implementeringen af reformen lægge vægt på implementeringen af de eksisterende konsolideringsplaner og henstillinger, dels for at styrke troværdigheden om det reformerede økonomiske samarbejde, dels for at minimere risikoen for, at den aktuelle gældskrise eskalere yderligere. Rådet vil også for første gang under det danske formandskab skulle behandle den nye procedure for uforholdsmæssigt store makroøkonomiske ubalancer. Det danske formandskab lægger desuden vægt på arbejdet med konkurrenceevnepagten (Europluspagten), som blev tiltrådt af eurolandene og seks ikke-eurolande for at sætte yderligere fokus på de vigtigste reformer for øget beskæftigelse, holdbare offentlige finanser, styrket konkurrenceevne og finansiell stabilitet.

På baggrund af landenes stabilitets- og konvergensprogrammer vil Rådet vedtage udtalelser og landespecifikke retningslinjer. Det danske formandskab vil være med til at sikre, at vurderingerne af landenes nationale programmer munder ud i integrerede, sammenhængende anbefalinger, som udpeger relevante reformområder for de enkelte lande, og understøtter konsolideringsdagsordenen. Det danske formandskab vil bidrage til at fremme dagsordenen om strukturreformer, som kan understøtte vækst, beskæftigelse og finanspolitisk holdbarhed i EU, blandt andet med udgangspunkt i EU's Europa 2020-strategi.

I opfølgning på Det Europæiske Råds møde i december 2011 forhandles der om en ny finanspolitisk aftale (Fiscal Compact) rettet mod styrkelse den finanspolitiske disciplin. Det danske formandskab vil i relation til arbejdet med aftalen arbejde for en hurtig vedtagelse af Kommissions to nye forslag til styrkelse af samarbejdet mellem eurolandene.

Ad 2: En hurtig og effektiv gennemførelse af reformerne af den finansielle regulering

Den finansielle krise har også understreget behovet for styrket regulering og tilsyn med den finansielle sektor for at sikre sunde finansielle institutioner i et selv bærende finansielt system med sunde incitament og ansvarlig risikostyring. På den baggrund vil der under dansk formandskab bl.a. blive arbejdet med opfølgning på de ekstraordinære støttetiltag, der er udstrakt til den finansielle sektor, herunder bl.a. gennem opfølgning på den kapitaltest, der blev besluttet på Det Europæiske Råd i oktober 2011 og aftalen på ECOFIN i november om eventuelle nationale bankgarantier.

Det danske formandskab vil fortsætte arbejdet med at reformere den finansielle regulering i EU. Formandskabet har som højeste prioritet at skabe fremskridt i arbejdet om nye kapitaldækningsregler for kreditinstitutter (CRD IV) og om muligt at nå en enighed både i rådsregi og med Europa-Parlamentet. Såfremt forslaget vedr. nye regler for krisehåndtering i den finansielle sektor fremsættes af Kommissionen under det danske formandskab, vil arbejdet hermed have en høj prioritet.

Det danske formandskab forventer at kunne nå en fælles holdning i ECOFIN i foråret 2012 på en række forslag. Det gælder - udover CRD IV - forslag vedr. ansvarlig långivning ved lån med pant i fast ejendom, Transparensdirektivet, samt revision af regulering af kreditvurderingsbureauer (CRAIII). Herudover har det danske formandskab ambition om at afslutte trilogforhandlinger vedrørende Omnibus II, regulering af derivater (EMIR) og revision af indskydergarantidirektivet (DGS). Herudover ønsker formandskabet at fremme forhandlingerne om direktiv om markeder for finansielle instrumenter (MiFID) og de reviderede regler for markedsmissbrug (MAD/MAR). Endelig forventes det danske formandskab at indlede drøftelser i ECOFIN af forslag vedrørende blandt andet revision af forsikringsformidlingsdirektivet (IMD) og direktiv om pakkede investeringsprodukter (PRIIPs), samt andre forslag, som Kommissionen måtte fremsætte i 1. halvår 2012.

Ad 3: En styrkelse af skattesamarbejdet

Et af målene under det danske formandskab er at styrke skattesamarbejdet i EU, herunder energibeskatning og effektiv beskatning af grænseoverskridende opsparinger via informationsudveksling.

ECOFIN ventes at skulle behandle en række sager på skatte og afgiftsområdet i 1. halvår 2012. Revisionen af **energibeskatningsdirektivet**, som Kommissionen fremsatte forslag om i april 2011 er en høj prioritet for det danske formandskab. Forslaget har til henblik at sikre en mere rationel og målrettet energibeskatning, som vil være et centralt instrument til opfyldelse af EU's klima- og energimål. Derfor vil det danske formandskab fortsætte drøftelsen af forslaget med en orienteringsdebat og evt. vedtagelse af forslaget på Rådet. Det danske formandskab vil derudover søge at opnå betydelige fremskridt i forhold til forslaget til direktivet om **tekniske ændringer af rentebeskatningsdirektivet**, herunder et mandat til Kommissionen om at indlede forhandlinger med tredjelande (Schweiz, Liechtenstein, Andorra, Monaco og San Marino) om tilsvarende ændringer af EU's rentebeskatningsaftaler med disse lande. Rentebeskatningsdirektivet skal sikre effektiv beskatning af indkomst fra opsparing, som en person i et EU-land modtager fra en bank eller lignede i

et andet EU-land og de tekniske ændringer som formandskabet søger vedtaget, skal forbedre direktivet og sikre en mere effektiv beskatning.

Flere emner på skatteområdet ventes drøftet under dansk formandskab. Der ventes således en drøftelse af Kommissionens forslag til direktiv om en fælles konsolideret selskabsskattebase (**CCCTB**), som har til formål, at virksomheder i det indre marked skal kunne opgøre deres skattepligtige indkomst efter ét sæt fælles regler, mens landene beskatter deres andel af indkomsten med deres egen skattesats. Der ventes endvidere en drøftelse af meddelelsen med **overvejelser om et fremtidigt momssystem**. Der ventes endelig en drøftelse af rapporten fra den særlige **adfærdskodeksgruppe**, der fortsætter arbejdet med at sikre korrekt beskatning på lige konkurrencevilkår.

Ad 4: Repræsentation af medlemslandene i G20

Det danske formandskab vil arbejde for effektive og grundig forberedelse i Rådet af fælles EU input og holdninger til G20-møder for finansministre og centralbankchefer. Det er vigtigt, at EU fremstår forenet i G20, og at den fælles EU-repræsentation varetager medlemslandenes samlede interesser.

Hjemmelsgrundlag

Ikke relevant

Nærhedsprincippet

Ikke relevant

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet ventes ikke at udtale sig om formandskabets arbejdsprogram for ECOFIN.

Gældende dansk ret og forslagens konsekvenser herfor

Formandskabets arbejdsprogram for ECOFIN har ikke i sig selv lovgivningsmæssige konsekvenser for Danmark.

Statsfinansielle og samfundsøkonomiske konsekvenser

Formandskabets arbejdsprogram har ikke i sig selv statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser. De konkrete sager på ECOFIN's dagsorden i 1. halvår 2012 vil imidlertid kunne have økonomiske konsekvenser for Danmark.

Høring

Sagen har ikke været sendt i høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Holdning

Dansk holdning

Arbejdsprogramet for ECOFIN i 1. halvår 2012 er udarbejdet på baggrund af danske formandskabsprioriteter, idet holdninger til de konkrete sager fastlægges efter de normale procedurer, efterhånden som sagerne måtte blive aktuelle.

Andre landes holdninger

EU-landene ventes at kunne støtte det danske formandskabs arbejdsprogram for ECOFIN i 1. halvår 2012.

Bilag 1

Oversigt over løbende og igangværende ECOFIN-sager og initiativer

Sag/initiativ/hjemmel	Forløb/status
Det danske formandskabs arbejdsprogram for ECOFIN	Det danske formandskab vil præsentere sit arbejdsprogram for det økonomiske og finansielle område ved ECOFIN den 24. januar 2012.
Styrkelse af det økonomiske samarbejde i EU	<p>EU-landene har i efteråret 2011 vedtaget en reform af det økonomiske samarbejde, som generelt er trådt i kraft ultimo 2011 (den såkaldte "<u>six-pack</u>").</p> <p>Reformen indebærer en styrkelse af Stabilitets- og Vækstpagten, herunder et øget fokus på uholdbar udgiftsvækst i det forebyggende arbejde med at sikre balance på de offentlige finanser, en regel for reduktion af offentlig gæld over 60 pct. af BNP, og tidligere og mere gradvise sanktioner, som skal styrke landenes incitament til efterlevelse af reglerne. Reformen indebærer derudover et nyt samarbejde om makroøkonomisk ubalancer (overophedning, konkurrenceevne- og betalingsbalanceproblemer m.v.), hvor man tidligt i et forløb vil kunne identificere potentielt skadelige ubalancer og tage skridt til at imødegå dem, inden de udvikler sig. Reformen indebærer endelig et direktiv om nationale budgetmæssige rammer, som opstiller en række elementer, herunder krav til finanspolitiske regler, fx udgiftslofter, som skal understøtte EU-landenes efterlevelse af de fælles finanspolitiske regler.</p> <p>På eurotopmødet 26. oktober 2011 blev der truffet en række principbeslutninger vedr. en styrkelse af eurosamarbejdet, herunder konkrete forpligtelser vedr. yderligere styrkelse af budgetdisciplinen blandt eurolandene. Kommissionen har d. 23. november 2011 fremsat forslag til to forordninger (den såkaldte "<u>two-pack</u>"), der omsætter dele af disse forpligtelser til EU-lovgivning: dels et forslag til forordning vedr. budgetopfølgning og dels forslag til forordning vedr. styrket overvågning af eurolande i láneprogrammer mv. Disse forordninger skal forhandles under dansk formandskab. Det er målet, at forordningerne skal være i kraft inden næste runde af den årlige budgetlægning.</p> <p>På Det Europæiske Råds møde 9. december 2011 blev der truffet beslutning om at igangsætte udarbejdelsen af en mellemstatslig aftale vedr. styrket finanspolitisk disciplin mv. for eurolandene (en <u>finanspolitisk pagt</u>), som et alternativ til at forankre sådanne krav gennem en ændring af EU-traktaten, hvilket der ikke kunne opnås enighed om. Aftalen forventes at være åben for tilslutning for ikke-eurolande, som evt. vil kunne vælge at lade sig omfatte af nogle af kravene i aftalen allerede inden euromedlemskab. Der er lagt op til en hurtig forhandling og vedtagelse, evt. allerede på et uformelt møde i Det Europæiske Råd i januar, under ledelse af Det Europæiske Råds faste formand. Efter vedtagelsen vil der formentlig som opfølgning skulle udarbejdes sekundærlovgivning efter den relevante EU-lovgivningsproces, evt. gennem justeringer i Kommissionens forslag i two-packen, inden disses endelig vedtagelse. Forhandlingerne herom vil i givet fald også ske under dansk formandskab.</p>
Det Europæiske Semester,	Fra 2011 indførtes i EU som led i styrkelsen af det økonomisk-politiske samarbejde det såkaldte Europæiske Semester. Formålet med det Europæiske Semester er at styrke "ex ante koordination" af den økonomiske politik, dvs. drøftelser af EU-landenes økonomiske politik forud for vedtagelsen af national politik. Det Europæiske Semester vil dække alle elementer af den økonomiske overvågning, og stabilitets- og konvergensprogrammerne samt de nationale reformprogrammer vil blive afleveret på samme tid og vurderet samtidig af Kommissionen, mens de dog fastholdes som separate instrumenter. Under det Europæiske Semester under det danske

	<p>formandskab vil det være første gang semestret gennemføres efter vedtagelsen af styrkelsen af det økonomiske samarbejde i form af "six-pack'en", og integrationen af de nye instrumenter, herunder f.eks. det nye samarbejde om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer, vil være et nyt element i semestret i 1. halvår 2012.</p> <p>Det Europæiske Semester 2012 indledtes med Kommissionens årlige vækstundersøgelse 2012 offentliggjort i november 2011, som skal danne udgangspunktet for horisontale drøftelser af de økonomiske udfordringer i EU i første fase af semestret frem til det årlige økonomiske topmøde på DER 1.-2. marts 2012, hvis formål det er at udstikke politiske anbefalinger til EU-landene som helhed mht. makroøkonomisk politik, herunder finanspolitik, strukturpolitik mv. EU-landene afleverer herefter inden midten af april deres stabilitets- og konvergensprogrammer samt nationale reformprogrammer, som tager højde for retningslinjerne fra DER.</p> <p>Kommissionen fremlægger i anden fase af semestret i april-juni udkast til rådsudtalelser om landenes stabilitets- og konvergensprogrammer og eventuelle udkast til henstillinger mht. makroøkonomiske ubalancer og strukturpolitik på baggrund af bl.a. de nationale reformprogrammer i det omfang, det er relevant. På den baggrund vedtager ECOFIN i juni rådsudtalelser om stabilitets- og konvergensprogrammerne og vedtager landespecifikke anbefalinger under Traktatens artikel 121 (og artikel 136 for eurolandene). Senere i juni endosserer DER de landespecifikke anbefalinger under Traktatens artikel 121 (og artikel 136 for eurolandene). I 2. halvår færdiggør stort set alle EU-landene de nationale finanslove.</p>
<p>Konkurrenceevnepagten ("Europluspagten")</p>	<p>Konkurrenceevnepagten ("Europluspagten"), ventes at være en integreret del af det europæiske semester under dansk formandskab. Konkurrenceevnepagten blev vedtaget i marts 2011 med deltagelse af alle eurolandene samt ikke-eurolandene Danmark, Bulgarien, Letland, Litauen, Polen og Rumænien (således at kun UK, Sverige, Tjekkiet og Ungarn ikke deltager). Konkurrenceevnepagten har til formål at styrke reformfokus på konkurrenceevne, beskæftigelse, finanspolitisk holdbarhed og finansiell stabilitet ved at de deltagende landene forpligter sig til at gennemføre selvvalgte reformer inden for disse fire overordnede områder.</p> <p>Der er lagt op til en horisontal opfølgning på de deltagende landes arbejde med deres forpligtelser under pagten på Det Europæiske Råds møde d. 1.-2. marts 2012. Der afrapporteres herefter om den nærmere status på forpligtelserne og eventuelle opdateringer i de deltagende landes stabilitets- og vækstprogrammer eller nationale reformprogrammer, der fremlægges inden udgangen af april, med henblik på vurderingen af landenes programmer på ECOFIN og DER i juni 2012.</p>
<p>Opfølgning vedr. EU-lande med låneprogrammer og bilaterale lån</p>	<p>Der er ydet EU-lån til en række eurolande, som der vil ske en løbende opfølgning på under det danske formandskab.</p> <p>Således indgik Irland i november 2010 aftale om et låneprogram på i alt 67,5 mia. euro, medfinansieret med 22,5 mia. euro fra EU27-lånemekanismen EFSM. Portugal indgik i maj 2011 aftale om et låneprogram på i alt 78 mia. euro, medfinansieret med 26 mia. euro fra EU27-lånemekanismen EFSM.</p> <p>Grækenland indgik i maj 2010 et låneprogram på i alt 110 mia. euro, finansieret af IMF samt bilaterale lån fra de øvrige eurolande, men uden lån fra EU27-låneinstrumenter. Der blev i juli og oktober 2011 truffet beslutning om at yde et supplerende låneprogram til Grækenland på forventeligt ca. 130 mia. euro finansieret af eurolandene, evt. med bidrag fra IMF.</p>

	<p>Alle låneprogrammer er ledsaget af et sæt økonomisk-politiske betingelser, som er genstand for et kvartalsvist review. Under polsk formandskab ventes der således at være reviews af alle tre eurolandes låneprogrammer i hhv. marts og juni. Det er muligt, at ECOFIN vil skulle drøftes spørgsmål opstået på baggrund af disse reviews.</p>
EU's budget	<p>EU's budget for 2013: Kommissionen forventes den 15. maj 2011 at præsentere ECOFIN for et foreløbigt udkast til EU's budget for 2013, hvorefter ECOFIN forventes at foretage sin behandling af budgetforslaget i sommeren 2012.</p> <p>Decharge: På et møde i ECOFIN den 30. november 2011 præsenterede Revisionsretten sin årsberetning for regnskabsåret 2010 med tilhørende revisionserklæring. Beretningen behandles herefter i Rådets budgetudvalg og Coreper med henblik på udarbejdelse af henstilling fra Rådet til Europa-Parlamentet om meddelelse af decharge til Kommissionen for gennemførelsen af budgettet, jf. artikel 319, stk. 1 i Lissabon-traktaten. Henstillingen forventes vedtaget i ECOFIN 21. februar 2012.</p> <p>Flerårig finansielle ramme 2014-2020: Kommissionen fremsatte den 29. juni 2011 sit forslag til den flerårige finansielle ramme for perioden 2014 til 2020. Sagen behandles i Rådet vedrørende almindelige anliggender og forventes endvidere drøftet i ECOFIN den 22. juni 2012.</p> <p>ECOFIN vil endvidere muligvis skulle drøfte systemet for EU's egne indtægter.</p>

Finansielle sager

Sag/initiativ/hjemmel	Forløb/status
Revision af kapitalkravsdirektivet (CRD IV)	<p>Forslaget vil konkret implementere de seneste globale bankstandarder (den såkaldte Basel III aftale fra december 2010, udarbejdet af Basels Banktilsynskomite) og indeholder i den forbindelse en lang række elementer i forhold til regulering af kreditinstitutter, herunder definition af og krav til størrelsen og kvaliteten af egenkapital, krav til kapitalbuffer og modpartsrisici, begrænsninger på udlåns gearing samt indføre nye likviditetsregulering. Herudover indeholder forslaget en række elementer, der skal skabe en mere ensartet regulering (en såkaldt "single rulebook") på tværs af EU. Endelig indeholder forslaget elementer inden for god selskabsledelse (corporate governance) og strammer kravene til sanktioner mv.</p> <p>Det danske formandskab søger at opnå enighed i Rådet om forslaget og om muligt med Europa Parlamentet.</p>
Revision af forordning om kreditvurderingsbureauer (CRAIII)	<p>Kommissionen fremsatte den 15. november 2011 forslag om øget regulering af ratingbureauer. Kommissionens forslag til ændring af forordningen om kreditvurderingsbureauer indeholder således en række tiltag, der skal imødegå problemstillinger, der ikke er adresseret tilstrækkeligt i den eksisterende forordning. Forslaget indeholder for eksempel krav om brug af egen kreditvurdering for kreditinstitutter som supplement til ratingbureauernes, krav om rotationsordning der sætter en begrænsning på hvor mange år et ratingbureau kan rate den samme virksomhed, samt øgede krav vedrørende offentliggørelse.</p>
Forordning om regulering af handel med finansielle derivater	<p>Kommissionen har i september 2010 fremsat forslag til regulering af handel med derivater med henblik på at skabe bedre gennemsigtighed og forbedre stabiliteten på derivatmarkederne. Dette skal ske ved at fremme clearing via centrale modpar-</p>

(EMIR)	ter, der er underlagt tilsyn af finansielle myndigheder, kræve clearing via central modpart af alle standardiserede derivater, og kræve passende sikkerhedsstillelse og højere kapitalkrav ved bilaterale handler uden om centrale modparter. Sagen er pt. i trilogforhandlinger, der forventes afsluttet under det danske formandskab.
Revision af direktiv om indskydergarantiordninger (DGS)	Kommissionen har i juli 2010 fremsat forslag om revision af direktiv om indskydergarantiordninger, som skal gennemføre tilpasninger og harmoniseringer ift. det eksisterende direktiv (2009/14/EF og tidl. 94/19/EF), herunder vedr. dækning, finansiering mv. Der blev opnået enighed om forslaget i Rådet i juni 2011, hvorefter trilogforhandlinger med Europa-Parlamentet blev indledt under det polske formandskab og forventes afsluttet under det danske formandskab.
Revision af direktiv om investorgarantiordninger (ICS)	Kommissionen har i juli 2010 fremsat forslag til revision af direktiv om investorgarantiordninger. Formålet med forslaget er at revidere direktivet for så vidt angår dækningsniveau, finansiering og formue, udbetalingsfrister, information til investorerne mv. Det danske formandskab skal gennemføre trilogforhandlinger med Europa-Parlamentet i sagen.
Omnibus II	Kommissionen fremsatte i januar 2011 et 2. omnibus-direktiv (Omnibus II), der skal tilrette sektorlovgivningen med henblik på bl.a. at præcisere de nye EU-tilsynsmyndigheders kompetencer på en række områder. Forslaget indeholder ændringer af Prospektivdirektivet og Solvens II-direktivet, der regulerer forsikrings-selskaber og herunder særligt de tidsmæssige aspekter for implementering af direktivet. Det danske formandskab har som ambition at opnå enighed i Rådet og i Europa-Parlamentet om omnibus II i deres formandskabsperiode.
Grænseoverskridende krisehåndtering i den finansielle sektor	Kommissionen præsenterede i oktober 2010 en meddelelse vedrørende behov for etablering af en fælles EU-ramme for effektiv krisestyring på bankområdet. Kommissionen forventes at fremsætte forslag til direktiv om krisestyring i 1. halvår 2012 vedrørende tidlig indgriben, styrket koordination og afviklingsfonde. Det danske formandskab vil prioritere fremskridt i arbejdet med forslaget.
Direktiv om ansvarlig långivning	Kommissionen fremsatte i marts 2011 forslag vedrørende ansvarlig långivning ved lån med pant i fast ejendom. Forslaget indeholder krav om, at en udbyder af lån med pant i fast ejendom skal handle i overensstemmelse med god skik i forhold til deres kunder. Herudover er der regler ift. markedsføring, prækontraktuel information, oplysning om eventuel provision fra långiver, vurdering af forbrugers kreditværdighed og tilladelse til kreditformidlere m.v. Det danske formandskab arbejder på at opnå generel indstilling i Rådet.
Transparensdirektivet	Revision af Transparensdirektivet er fremsat den 26. oktober 2011 med henblik på at øge gennemsigtigheden i ejerstrukturer i selskaber, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked i form af en udvidelse af de situationer, hvor man skal offentliggøre meddelelse om aktuel eller potentiel besiddelse af stemmerettigheder i selskabet. Dette sker med henblik på at forhindre skjult ejerskab. Forslagets formål er desuden at mindske de administrative og økonomiske byrder ved at være optaget til handel på et reguleret marked, som særligt de små og mellemstore virksomheder skulle nyde gavn af ved at fjerne flere krav om offentliggørelse af oplysninger. Det danske formandskab arbejder på at opnå generel enighed i rådet om forslaget.
Revision af markedsmisbrugsdi-	Kommissionen har fremsat både et forslag til en forordning (MAR) og et nyt direktiv (MAD). Formålet med MAR, der er en revision af det tidligere direktiv (MAD) og en

rektivet (MAR/MAD)	<p>omformning af direktivet til forordning, er at forhindre markedsmisbrug på de finansielle markeder i form af f.eks. insiderhandel og kursmanipulation, som kan skade tilliden til de finansielle markeder. Formålet med revisionen er bl.a. at sikre konsistens med MIFID-direktivet (vedr. investeringsservice og værdipapirhandel generelt) og opdatere direktivet i lyset af markedsudviklingen siden vedtagelsen i 2003. Desuden søges det adresseret, at direktivet er blevet implementeret meget forskelligt i de enkelte lande.</p> <p>Der vil under dansk formandskab være forhandlinger om forslaget på teknisk niveau i Rådet, men de forventes ikke afsluttet.</p>
Revision af MiFID direktivet	<p>Kommissionen har den 20. oktober 2011 fremsat forslag til revision af MiFID-direktivet ("Markets in Financial Instruments Directive"), som trådte i kraft i 2007. Kommissionen har fremsat både et forslag til en forordning (MiFIR) og til et nyt direktiv (MiFID). MiFID regulerer investeringsserviceydelse og værdipapirmarkeder (børser o.l.) i EU. Formålet med revisionen er en opdatering af direktivet bl.a. i lyset af erfaringerne fra den finansielle krise.</p> <p>Der vil under dansk formandskab være forhandlinger om forslaget på teknisk niveau i Rådet, men de forventes ikke afsluttet.</p>
Gennemførelsesforanstaltninger - direktiv om solvenskrav til forsikringselskaber (Solvens II)	<p>Rammedirektivet blev vedtaget af Rådet og Europa-Parlamentet i april 2009. Kommissionen vedtager en række gennemførelsesforanstaltninger på området. Fremsættelsestidspunktet for gennemførelsesforanstaltningerne vil afhænge af fremskridt vedr. Omnibus II.</p>
Forslag om sammensatte investeringsprodukter (PRIPs)	<p>Kommissionen forventes at fremsætte forslag til regulering af sammensatte detailinvesteringsprodukter (fx investeringsforeninger, unit-link livsforsikringer, værdipapirer med pant i bagvedliggende aktiver (ABS) m.v.) i 1. halvår 2012. Forslaget skal sikre, at forbrugerne altid får den rette information og behandling samt skabe lige konkurrencevilkår for alle sammensatte detailinvesteringsprodukter. Der forventes ikke opnået enighed om forslaget under dansk formandskab.</p>
Revision af direktiv om investeringsforeninger (UCITS V)	<p>Kommissionen forventes at fremsætte forslag til revision af direktiv om investeringsforeninger (UCITS V) i 1. halvår 2012. Formålet med forslaget vil primært være at revidere reglerne for depositarer samt aflønning. Der forventes ikke opnået enighed om forslaget under dansk formandskab.</p>
Forsikringsmæglerdirektivet (IMD)	<p>Det eksisterende Forsikringsformidlingsdirektiv er fra 2002 (og har til formål at skabe ét marked for forsikringsformidling i EU). Kommissionen forventes at fremsætte forslag til revision af direktivet i 1. halvår 2012 med det formål at øge harmoniseringen på området. Kommissionen peger selv eksempelvis på forbrugerinformation som et område, hvor der er behov for bedre harmonisering gennem flere fælles regler. Der forventes ikke opnået enighed om forslaget under dansk formandskab.</p>
Værdipapircentraler - Central Securities Depositories (CSD)	<p>Kommissionen forventes at fremsætte forslag i 1. halvår 2012. Forslaget forventes at indeholde krav vedrørende CSD'ers adgang til andre CSD'er, definition af kernevirkosomhed for en værdipapircentral, specifikation af hvilke typer accessorisk virksomhed (som principielt falder uden for kernevirkosomheden, men som kan tillades virksomheden at udføre) det skal være tilladt for en værdipapircentral at udføre (specielt om det skal være muligt at varetage bankaktiviteter), specifikation af hvilke former for tilladelser en værdipapircentral behøver.</p>

Skatte- og afgiftssager

Sag/initiativ/hjemmel	Forløb/status
Skattepakken	<p>ECOFIN vedtog skattepakken (rentebeskatningsdirektivet og rente-/royaltydirektivet samt en rådsresolution om rentebeskatning og adfærdskodeksen for erhvervsbeskatning) den 3. juni 2003.</p>
Rentebeskatningsdirektivet	<p>Efter rentebeskatningsdirektivet skal medlemsstaterne sikre beskatningen af indkomst fra opsparing ved (automatisk) udveksling af oplysninger om rentebetaling fra en medlemsstat til en fysisk person i en anden stat. Luxembourg og Østrig har dog en overgangsordning, så de skal sikre beskatningen ved at opkræve kildeskat af rentebetalinger. Overgangsordningen udløber, således at Luxembourg og Østrig skal gå over til automatisk informationsudveksling, når Schweiz, Liechtenstein, Andorra, Monaco og San Marino accepterer at udveksle oplysninger efter anmodning.</p> <p>Efter rentebeskatningsdirektivets artikel 18 skal Kommissionen hvert tredje år aflægge rapport til Rådet om, hvorledes direktivet virker og eventuelt foreslå Rådet de ændringer af direktivet, som måtte være nødvendige for bedre at sikre en reel beskatning af indtægter fra opsparing og fjerne uønskede konkurrencefordrejninger.</p> <p>Kommissionen fremsatte 13. november 2008 forslag til direktiv om ændring af rentebeskatningsdirektivet. Der foreslås en række tekniske ændringer for at sikre direktivets effektivitet. Der har siden da ikke kunnet opnås afgørende fremskridt i forhandlingerne, idet Luxembourg og Østrig lægger vægt på dels, at der skal gennemføres samme tekniske ændringer i rentebeskatningsaftalerne med Schweiz m.fl., dels at få ændret betingelserne for ophøret af de to landes overgangsordning. Desuden mener Italien, at der er behov for flere tekniske ændringer.</p> <p>Sagen ventes drøftet i ECOFIN i 1. halvår af 2012.</p>
Renter og royalties	<p>Efter rente/royalty-direktivet fra 2003 må et EU-land ikke beskatte renter og royalties, der betales af et selskab i dette land til et associeret selskab i et andet EU-land.</p> <p>Kommissionen fremsatte 11. november 2011 et forslag til ændring af direktivet. Kommissionen foreslog, at et EU-lands pligt til at undlade kildebeskatning af renter og royalties bliver betinget af, at det selskab, der modtager betalingen i et andet EU-land, er omfattet af en effektiv beskatning i dette land. Kommissionen foreslår desuden at ændre definitionen af, hvornår et betalende selskab og et modtagende selskab er associeret, så den nuværende betingelse om direkte ejerskab på mindst 25 pct. ændres til direkte eller indirekte ejerskab på mindst 10 pct. Herudover foreslås en sammenskrivning af det oprindelige direktiv fra 2003 med de ændringer, der skete i forbindelse med optagelse af ny EU-lande.</p> <p>Sagen ventes behandlet i ECOFIN i 1. halvår 2012.</p>
Adfærdskodeks for erhvervsbeskatning	<p>Arbejdet med adfærdskodeksen, der skal bidrage til at forhindre skadelig skattekonkurrence inden for selskabsbeskatningen, varetages af EU's adfærdskodeksgruppe, der løbende påser, at EU-landene ophæver eller ændrer deres ordninger, som er i strid med kodeksen (rollback), og at EU-landene ikke indfører nye ordnin-</p>

<p>Mellemstatslig aftale af 1. december 1997.</p>	<p>ger i strid med kodeksen (standstill).</p> <p>ECOFIN godkendte den 3. juni 2003 en rapport fra adfærdskodeksgruppen om gennemført eller planlagt afvikling af eksisterende skadelige ordninger. Rådet godkendte, at ændringerne – som beskrevet i rapporten – var tilstrækkelige og gav tilladelse til tidsbegrænsede forlængelser af visse ordninger efter den principielle afviklingsfrist ved udgangen af 2005.</p> <p>ECOFIN har efterfølgende løbende modtaget rapporter om arbejdet i adfærdskodeksgruppen – senest i ECOFIN 15. maj 2011.</p> <p>Gruppen påbegyndte i 1. halvår 2009 behandlingen af et fremtidigt arbejdsprogram, som ligger udover rollback og standstill, nemlig anti-misbrug, gennemsigtighed og informationsudveksling i sager om interne transaktioner mellem koncernforbundne selskaber (transfer pricing), administrativ praksis og forholdet til 3-lande.</p> <p>Sagen ventes behandlet i ECOFIN i 1. halvår af 2012.</p>
<p>Selskabsbeskatning</p>	<p>Kommissionen fremsatte 16. marts 2011 forslaget om den fælles konsoliderede selskabsskattebase (Common Consolidated Corporate Tax Base (CCCTB)).</p> <p>Forslaget omfatter selskaber, som har aktivitet i flere medlemsstater. I dag kan et selskab med aktivitet i flere medlemsstater blive beskattet i alle disse stater efter deres forskellige skatteregler og under hensyn til de bilaterale dobbeltbeskatningsoverenskomster. Forslaget medfører, at selskabet kan vælge at opføre en samlet skattepligtig indkomst efter ét sæt fælles EU-regler. Indkomsten fordeles mellem de berørte stater efter en fordelingsnøgle. Hver stat beskatter den del af selskabets indkomst, som henføres til staten. Det er kun metoden til beregning af skattepligtig indkomst, der er fælles. Hver medlemsstat bestemmer selv sin skattesats.</p> <p>Formålet med ordningen er at reducere de administrative byrder for selskaber med grænseoverskridende aktivitet, gøre det lettere at gennemføre grænseoverskridende omstruktureringer og hindre dobbeltbeskatning inden for EU.</p> <p>Sagen ventes behandlet i ECOFIN i 1. halvår af 2012.</p>
<p>Antisvigaftaler med europæiske 3-lande</p>	<p>EU og EU's medlemsstater har indgået en antisvigaftale med Schweiz, som har til formål at bekæmpe svig til skade for landenes finansielle interesser. Aftalen går bl.a. ud på udveksling af oplysninger til bekæmpelse af svig vedr. bl.a. moms og told, men ikke vedr. direkte skat.</p> <p>Kommissionen og Liechtenstein har forhandlet om en tilsvarende aftale, som også skal omfatte svig vedr. direkte skat. Forhandlingerne var tidligere meget vanskelige – især på grund af uenighed om betydningen af Liechtensteins regler om bankhemmelighed og særligt snævre definition af skattesvig, som ikke omfatter manglende selvangivelse af indtægter.</p> <p>Liechtenstein har nu afgivet erklæring over for OECD om, at landet vil give andre lande oplysninger vedr. direkte beskatning, herunder også bankoplysninger. Liechtenstein har indgået aftale herom med en række medlemsstater, herunder Danmark, og USA. Liechtenstein er også villig til at indgå en antisvigaftale med EU og</p>

	<p>EU's medlemslande, som også omfatter bankoplysninger.</p> <p>Aftalen er imidlertid ikke indgået endnu, da Luxembourg og Østrig kæder sagen sammen med andre forslag, herunder især rentebeskatningsdirektivet.</p> <p>Når der er indgået en aftale med Liechtenstein, ventes forhandlinger om ændring af antisvigtafalten med Schweiz, så den også omfatter direkte skat, samt indledning af nye tilsvarende antisvigtafalter med Andorra, Monaco og San Marino.</p> <p>Sagen ventes behandlet i ECOFIN i 1. halvår 2012.</p>
Revision af energifgiftsdirektivet	<p>Kommissionen fremsatte i april 2011 forslag til revision af energifgiftsdirektivet.</p> <p>Forslaget skal sikre en mere rationel og målrettet energibeskatning, som kan være et centralt instrument til opfyldelse af EU's klima- og energimål samt være et effektivt supplement til EU's CO₂-kvotesystem.</p> <p>Med forslaget bliver CO₂-udledninger udenfor CO₂-kvotesystemet beskattet med en afgift på niveau med CO₂-kvotepriisen samtidig med, at der undgås overlapninger af de to systemer. De gratis kvoter i emissionshandelssystemet vil blive afspejlet som et bundfradrag i afgiftssystemet.</p> <p>Det foreslås at indføre en opdeling af den nuværende minimumsenergifgift i en CO₂-komponent baseret på CO₂-indholdet i energiprodukterne og en energikomponent baseret på energiindholdet (GJ) i energiprodukterne og elektricitet.</p> <p>Med de nuværende regler har medlemsstaterne en vis frihed til at fastsætte forholdet mellem afgiftsbelastningen på tværs af de forskellige energiprodukter, så længe minimumsafgiftskravet er opfyldt. Med revisionen af energibeskatningsdirektivet foreslår Kommissionen derimod, at nationale afgifter, som ligger over minimumsafgifterne, skal fastsættes med udgangspunkt i såvel CO₂-indholdet som energiindholdet og således, at der fastsættes samme nationale satser for de produkter, hvor der er fastsat samme minimumsafgifter.</p> <p>Sagen ventes behandlet i ECOFIN i 1. halvår af 2012.</p>
Afgift på finansielle transaktioner	<p>Kommissionen fremsatte 28. september 2011 et forslag om en fælles ordning for beskatning af finansielle transaktioner. Forslaget skal indføre en harmoniseret afgift på finansielle transaktioner på EU-plan med henblik på at sikre, at finanssektoren yder et rimeligt bidrag til dækning af omkostninger forbundet med den seneste økonomiske og finansielle krise samt at sikre en styrkelse af det indre marked gennem et koordineret regelsæt på området.</p> <p>Forslaget medfører, at der pålægges en afgift på finansielle transaktioner foretaget af finansielle institutioner m.v. Der lægges i forslaget op til en bred definition af afgiftsgrundlaget.</p> <p>Sagen vil muligvis blive behandlet i ECOFIN i 1. halvår 2012.</p>
Forslag til direktiv om administrativt samarbejde på punktafgiftsområdet	<p>Kommissionen har i november 2011 fremsat et forslag til et nyt direktiv om administrativt samarbejde på punktafgiftsområdet. Forslaget er en opdatering af det nugældende samarbejdsdirektiv, hvor direktivet tilpasses det nye elektroniske system til håndtering af punktafgiftspligtige varer, som sendes mellem EU-landene</p>

	<p>(EMCS). Derudover indeholder forslaget enkelte andre mindre justeringer.</p> <p>Forslaget blev præsenteret og drøftet under det polske formandskab i 2. halvår af 2011. Det danske formandskab vil fortsætte drøftelserne i 1. halvår 2012 og sagen ventes vedtaget i ECOFIN ligeledes i 1. halvår 2012.</p>
Forslag til gennemførelsesbestemmelser i forlængelse af en tidligere vedtaget direktivændring om ændret beskatningssted for elektroniske ydelser	<p>Kommissionen ventes i januar 2012 at fremsætte en forordning om gennemførelsesbestemmelser i forlængelse af en allerede vedtaget direktivændring. I direktivet ændres beskatningsstedet for elektroniske ydelser m.v. fra oprindelseslandet til forbrugslandet, når sådanne ydelser sælges fra et andet EU-land. De ventede gennemførelsesbestemmelser er nødvendige for at direktivændringen kan træde i kraft den 1. januar 2015, idet de nationale IT-systemer skal ændres (den nuværende one-stop-shop ordning).</p> <p>Forslaget vil blive drøftet under det danske formandskab og sagen ventes behandlet i ECOFIN i 1. halvår 2012 og evt. vedtaget.</p>
Moms på rejsebureauer	<p>Forslaget angår revision af den gældende moms-særordning for rejseydelser. Særordningen går ud på, at leverandøren af rejseydelser ikke har fradragsret for købsmoms og alene beregner salgsmoms af sin fortjenstmargen. Ved revisionen foreslås det bl.a., at særordningen, der i dag kun omfatter salg af rejseydelser til rejsende, udvides til også at omfatte mellemhandel med rejseydelser.</p> <p>Forslaget har været behandlet i Rådets Fiskalgruppe i 2002 og 2003 og blev genoptaget i 2010. Der har været forhandlinger frem til og med det polske formandskab, og man afventer nu resultaterne af en undersøgelse af medlemsstaternes praksis som Kommissionen har foretaget. Forhandlingerne ventes ikke fortsat i 1. halvår 2012.</p>
Postmoms	<p>Kommissionen fremsatte i 2003 forslag om ændring af momsdirektivet, så samtlige postydelser bliver momspligtige. Forslaget har to hovedelementer: 1) Direktivets gældende momsfritagelse for "det offentlige postvæsens ydelser" ophæves, og 2) medlemsstaterne vil kunne vælge at anvende en nedsat momssats (mindst 5 pct.) for standard postydelser (adresserede forsendelser op til 2. kg).</p> <p>Forslaget har været drøftet i 2003 og 2004 uden enighed. ECOFIN vedtog den 2. december 2009 konklusioner, der opfordrer til nye forhandlinger i 2010. ECOFIN tog den 7. december 2010 en fremskridtsrapport fra formandskabet til efterretning. Den munder ud i, at der ikke i øjeblikket er udsigt til enighed om Kommissionens forslag. Drøftelserne ventes ikke fortsat i 1. halvår 2012.</p>
Momsfritagelsen for bank- og forsikringsydelser	<p>Kommissionen har i november 2007 fremsat forslag til justeringer af momsdirektivets regler om momsfritagelse for bank- og forsikringsydelser. Samtidig har Kommissionen fremsat forslag til rådsforordning med gennemførelsesbestemmelser herom.</p> <p>Formålet med forslagene er at ajourføre reglerne under hensyn til den udvikling, der er sket siden 1970'erne, og at gøre reglerne klarere. Endvidere foreslås det bl.a., at medlemsstaterne skal tillade finansielle virksomheder frivillig momsregistrering for salg af finansielle ydelser, der aktuelt er momsfri.</p> <p>Forslaget har været behandlet på arbejdsgruppeniveau fra 2008. ECOFIN tog den 3. juni og 2. december 2008 samt 9. juni 2009 fremskridtsrapporter fra formandskaberne om arbejdet til efterretning. ECOFIN den 17. november 2010 havde en politisk drøftelse af forslaget. Den mundede ud i, at videre arbejde med frivillig regi-</p>

	<p>strering i Rådet stilles i bero afventende yderligere undersøgelser i Kommissionen. Derimod skal arbejdet med ajourføring af reglerne om momsfrigtagelse fortsætte, hvilket er sket i 2011. ECOFIN tog en fremskridtsrapport fra det polske formandskab til efterretning. Arbejdet ventes ikke fortsat i 1. halvår 2012, idet medlemslandene har bedt Kommissionen om at analysere visse problemstillinger.</p>
Bekæmpelse af svig	<p>Kommissionen fremsendte den 2. juni 2006 en meddelelse til bl.a. ECOFIN om behovet for at udvikle en koordineret strategi mod den fiskale svig. På ECOFIN den 28. november 2006 vedtoges konklusioner, som lægger vægt på vigtigheden i at bekæmpe skattesvig og som anerkender behovet for en fælles anti-svig strategi som kan komplementere de nationale bestræbelser på dette område. Rådet opfordrede Kommissionen til at forberede en sådan strategi med vægten lagt på en styrkelse af medlemslandes sanktionsmuligheder over for svindlere, bedre beskyttelse af medlemslandenes momsindtægter samt bedre og hurtigere informationsdeling medlemslandene imellem.</p> <p>På ECOFIN den 5. juni 2007 præsenterede Kommissionen en foreløbig rapport om arbejdet og de forslag, der undersøges. På det grundlag vedtog ECOFIN konklusioner, der opfordrer Kommissionen til dels at fremsætte visse af forslagene inden årets udgang med henblik på vedtagelse i Rådet inden udgangen af 2008, dels at prioritere undersøgelserne af de øvrige forslag med henblik på en rapport til Rådet inden årets udgang.</p> <p>På ECOFIN den 4. december 2007 fremlagde Kommissionen en meddelelse med afrapportering om det hidtidige arbejde og overvejelser om fokus for det videre arbejde. ECOFIN vedtog konklusioner, som støtter retningen i Kommissionens arbejde.</p> <p>ECOFIN den 4. oktober 2008 vedtog en opfordring til Kommissionen om at fremsætte forslag om retsregler vedrørende oprettelse af "Eurofisc" – dvs. et decentralt netværk mellem EU-landene med henblik på særlig hurtig udveksling af oplysninger om momssvig. "Eurofisc" var indeholdt i forslag fremsat af Kommissionen august 2009.</p> <p>På møderne 28. november 2006 og 5. juni 2007 samt på uformelt ECOFIN 20.-21. april 2007 har mulighederne for at ændre momssystemet som led i svigsbekæmpelsen ligeledes været drøftet. På ECOFIN den 5. juni 2007 vedtog Rådet konklusioner, der opfordrer Kommissionen til inden årets udgang at komme med en teknisk analyse af to forslag til ændringer: Dels at EU-landene vil kunne vælge at indføre generel omvendt betalingspligt for moms af indenlandske B2B-leverancer (hvor den køvende virksomhed afregner moms i stedet for den sælgende), herunder et eventuelt pilotprojekt herom i en medlemsstat, dels indførelse af moms i afganglandet for grænseoverskridende vareleverancer B2B inden for EU.</p> <p>Kommissionen præsenterede februar 2008 en foreløbig analyse.</p> <p>På møderne 4. marts og 14. maj 2008 drøftede ECOFIN konklusioner vedrørende det videre arbejde med ændringer af momssystemet til bekæmpelse af momssvig. Der blev ikke vedtaget konklusioner. Det hænger sammen med uenighed om en eventuel opfordring fra Rådet til Kommissionen om forslag angående et pilotprojekt vedrørende generel omvendt betalingspligt.</p> <p>I december 2010 har Kommissionen udsendt en "Grønbog om momssystemets fremtid: På vej mod et enklere, mere solidt og effektivt momssystem". "Grønbogen", som 1. halvår 2011 har været i offentlig høring, har karakter af et debatoplæg</p>

	<p>Resultatet heraf vil indgå i Kommissionens arbejde med en ny "momsstrategi", dvs. en revideret overordnet ramme for den EU-momslovgivning. Kommissionen planlægger at foreslå i de kommende år. Det fremgår af oplægget, at et vigtigt element i den reviderede strategi skal være at gøre momssystemet mere "robust" mod svig.</p> <p>Der forventes ikke yderligere initiativer vedr. bekæmpelse af svig i 1. halvår 2012.</p>
<p>Meddelelse om fremtidens moms-system</p>	<p>I fortsættelse af ovennævnte grønbog udsendte Kommissionen i december 2011 en meddelelse indeholdende en ny momsstrategi.</p> <p>I meddelelsen fastsættes dels de vigtigste kendetegn for fremtidens momssystem i EU, dels nogle konkrete initiativer, der kan hjælpe med at skabe et mere enkelt, effektivt og robust momssystem. Meddelelsen indeholder ikke forslag til konkrete retsakter.</p> <p>Meddelelsen blev præsenteret under det polske formandskab i 2. halvår 2011 og den vil blive drøftet under det danske formandskab i 1. halvår 2012. Det ventes, at ECOFIN skal behandle sagen i 1. halvår 2012 i form af vedtagelse af rådskonklusioner med henblik på at give Kommissionen retningslinjer for det fremtidige arbejde.</p>
<p>Forslag vedrørende svigbekæmpende foranstaltninger</p>	<p>Kommissionen fremsatte marts 2008 forslag til en række ændringer i momsdirektivet og forordningen om administrativt samarbejde på momsområdet. Hovedsigtet er, at skattemyndighederne skal have hurtigere angivelsesoplysninger om moms fra virksomhederne, og at der skal ske hurtigere udveksling af sådanne oplysninger mellem medlemsstaterne. Bl.a. foreslås det, at den særlige angivelse af varesalg til erhvervskunder i andre EU-lande skal ske månedligt i stedet for, som i dag, kvartalsvis. ECOFIN nåede 4. november 2008 til politisk enighed om et kompromisforslag (rådsdirektiv 2008/117/EF).</p> <p>Kommissionen fremsatte i november 2008 et forslag, der består af to dele: Del I med en stramning af proceduren for fritagelse for importmoms i tilfælde, hvor varer skal videre fra det første EU-importland til et endeligt EU-importland. Og del II med et forslag om, at sælger i én medlemsstat under visse omstændigheder bliver medhæftende for købers momsbetaling i en anden medlemsstat (grænseoverskridende solidarisk hæftelse). På ECOFIN den 9. juni 2009 opnåedes der politisk enighed om del I og om at udskille del I til endelig vedtagelse (rådsdirektiv 2009/132/EF). ECOFIN vedtog samtidig en konklusion om, at arbejdet med del II skal fortsætte. Arbejdet med del II er dog endnu ikke genoptaget, og det ventes heller ikke at ske i 1. halvår 2012.</p> <p>I januar 2009 fremsatte Kommissionen forslag om reglerne vedrørende momsfaktura. Dette forslag indeholder elementer vedrørende både bekæmpelse af svig og harmonisering/regelforenkling. I september 2009 fremsatte Kommissionen et hasteforslag, der giver medlemsstaterne mulighed for at anvende omvendt betalingspligt for moms af indenlandske leverancer af CO2-kvoter.</p> <p>Forslaget indeholdt også en "generalisering" af en gældende britisk momsundtagelse med mulighed for omvendt betalingspligt for moms ved indenlandske leverancer af mobiltelefoner og kredsløbsprocessorer. ECOFIN den 2. december 2009 vedtog den del af forslaget, der angår CO2-kvoter (rådsdirektiv 2010/23/EU) men udskød behandlingen af delen vedrørende mobiltelefoner m.v. Drøftelsen heraf er dog ikke fortsat i 2010, og det ventes heller ikke at ske 1. halvår 2012. ECOFIN den 19. oktober 2010 noterede politisk enighed om, at Tyskland, Italien og Østrig indrømmes mulighed for en momsundtagelse lige til den britiske (rådsafgørelse</p>

	<p>2010/710/EU).</p> <p>I august 2009 fremsatte Kommissionen forslag til revision af forordningen om administrativt momsamarbejde. Forslaget indeholder udover "Eurofisc", bl.a. fælles minimumsstandarder for medlemsstaternes regler med hensyn til momsregistrering og afmelding fra registrering og et arrangement, hvor medlemsstaterne får adgang til visse virksomhedsdata i andre medlemsstaters databaser. ECOFIN tiltrådte 8. juni 2010 et kompromisforslag (rådsforordning 2010/904/EU).</p>
<p>Teknisk-administrative regler – Tilbagebetaling af moms til virksomheder i andre EU-lande, der ikke har momsregistrering i tilbagebetalingslandet</p>	<p>Som led i momspakken er der fra 1. januar 2010 indført en elektronisk ordning for tilbagebetaling af moms til momsregistrerede virksomheder fra andre EU-lande, der ikke har momsregistrering i tilbagebetalingslandet.</p> <p>På grund af tekniske vanskeligheder med det nye system i flere medlemslande fremsatte Kommissionen juli 2010 direktivforslag om forlængelse af virksomhedernes frist for at søge moms vedrørende 2009 tilbage. ECOFIN vedtog dette den 19. oktober 2010 (rådsdirektiv 2010/66/EU).</p> <p>Direktivforslaget indeholdt også et forslag om at give Kommissionen hjemmel til at udstede visse teknisk-administrative gennemførelsesbestemmelser for at løse visse vanskeligheder i den elektroniske ordning for tilbagesøgning af moms, f.eks. med hensyn til medlemsstaternes indretning af den elektroniske kommunikation mellem skattemyndighed og virksomhederne. Denne del af forslaget har været drøftet på arbejdsgruppeniveau 1. halvår 2011. Drøftelserne ventes ikke fortsat 1. halvår 2012.</p>
<p>Registreringsafgift og årlig ejerafgift for motorkøretøjer</p>	<p>Kommissionen fremsatte i juli 2005 et direktivforslag om harmonisering af visse regler om ejerafgift og registreringsafgift af biler.</p> <p>Forslaget blev drøftet på ECOFIN 13. november 2007, hvor der var bred skepsis over for EU-rammebestemmelser vedrørende CO₂-differentiering af bilafgifter.</p> <p>Drøftelserne forventes ikke genoptaget i 1. halvår 2012.</p>
<p>Punktafgifter på alkohol</p>	<p>ECOFIN den 28. november 2006 drøftede forslag til justeringer af minimumssatserne for alkoholbeskatning. Desuden drøftedes muligheden for vedtagelse af en mekanisme for automatisk inflationskorrektur af satserne. Skønt der med få undtagelser var generel tilslutning til en justering af minimumssatserne, lykkedes det ikke at opnå enighed.</p> <p>Rådet opfordrede således Kommissionen til at udfærdige en analyse af alkoholbeskatning, herunder udviklingen i konkurrencesituationen og niveauet for alkoholpriser og -afgifter. Analysen skulle også angå en mere smidig procedure for regelmæssige beslutninger, der kan inflationskorrigerer minimumssatsen.</p> <p>I 2009 sonderede formandskaberne uden resultat uformelt mulighederne for en genoptagelse af drøftelserne i Rådet. Drøftelserne ventes ikke genoptaget i 1. halvår 2012.</p>
<p>Struktureret dialog om skattepolitikken under Konkurrenceevnepagten (Europluspagten)</p>	<p>Det danske formandskab vil fortsætte den strukturerede dialog om skattepolitikken inden for rammerne af Konkurrenceevnepagten ("Europluspagten"), særligt med henblik på at udveksle bedste praksis, undgå skadelig praksis og fremme forslag til at bekæmpe svig og skatteunddragelse. ECOFIN forventes at rapportere herom til</p>

	Det Europæiske Råd i juni 2012.
--	---------------------------------

Dagsordenpunkt 4: Opfølgning på Det Europæiske Råd den 9. december 2011

Resumé

På Det Europæiske Råds møde 9. december 2011 var der fokus på gældskrisen. Stats- og regeringscheferne for eurolandene opnåede enighed om en ny finanspolitisk pagt ("Fiscal Compact"), samt om beslutninger vedr. stabiliseringsværktøjer, herunder eurolandenes låneinstrumenter EFSF og ESM. På det kommende ECOFIN kan der under dette punkt være lejlighed til at drøfte status på disse beslutninger, men der ventes ikke aktuelt substansdrøftelser heraf. Arbejdet med at omsætte Fiscal Compact i en mellemstatslig aftale uden for EU-traktaten foregår i regi af en udvidet euroarbejdsgruppe.

Baggrund

På Det Europæiske Råds møde 9. december 2011 var der fokus på gældskrisen. DER understregede således i sine konklusioner generelt vigtigheden af at implementere den vedtagne styrkelse af det økonomiske samarbejde (six-pack'en) i den kommende runde af Det Europæiske Semester og fortsat fokus på de aftalte finanspolitiske konsolideringer og økonomiske reformer.

Derudover opnåede stats- og regeringscheferne for eurolandene enighed om en ny finanspolitisk pagt ("Fiscal Compact"), som skal omsættes i en mellemstatslig aftale, samt om beslutninger, der skal styrke eurolandenes værktøjer til stabilisering (vedr. eurolandenes låneinstrumenter EFSF og ESM).

På det kommende ECOFIN kan der under dette punkt være lejlighed til at drøfte status på disse beslutninger, men der ventes ikke aktuelt substansdrøftelser heraf. Arbejdet med at omsætte Fiscal Compact i en mellemstatslig aftale uden for EU-traktaten foregår i regi af en udvidet euroarbejdsgruppe.

Indhold

På Det Europæiske Råds møde 9. december 2011 blev der truffet beslutning om at igangsætte udarbejdelsen af en mellemstatslig aftale vedr. styrket finanspolitisk disciplin mv. for eurolandene (en finanspolitisk pagt), som et alternativ til at forankre sådanne krav gennem en ændring af EU-traktaten, hvilket der ikke kunne opnås enighed om. Den finanspolitiske pagt skal ifølge erklæringen bl.a. indeholde en balanceregulering for de offentlige finanser, som måles på de deltagende landes strukturelle offentlige saldo, samt større automatik i beslutningerne for eurolandene under EU's underskudsprocedure (EDP-proceduren).

Aftalen forventes at være åben for tilslutning for ikke-eurolande, som evt. vil kunne vælge at lade sig omfatte af nogle af kravene i aftalen allerede inden evt. euromedlemskab. Der er lagt op til en hurtig forhandling, evt. mhp. vedtagelse allerede på et uformelt møde i Det Europæiske Råd 30. januar 2012. Processen ledes af Det Europæiske Råds faste formand, Hermann van Rompuy.

Eurolandene har siden efteråret 2010 drøftet indretningen af den europæiske stabilitetsmekanisme (ESM), som skal være eurolandenes permanente låneinstrument. ESM skal erstatte eurolandenes midlertidige lånefacilitet EFSF (på 440 mia. euro) og EU27-lånemekanismen EFSM (på 60 mia. euro), idet allerede ydede låneprogrammer under disse instrumenter vil fortsætte i disse instrumenter indtil udløb. Modsat EFSF finansieres ESM delvist ved kapital indskudt på forhånd af eurolandene, og konstruktionen er således mere robust end EFSF (f.eks. mindre sårbar over for nedgraderinger af de deltagende landes kreditværdighed). Når den indskudte kapital i ESM er fuldt indfaset,

vil ESM sammen med de udestående låneprogrammer under EFSF have en udlånskapacitet på i alt 500 mia. euro.

På DER 9. december 2011 besluttede eurolandene at fremrykke aktiveringen af ESM til 1 år før hidtil planlagt, således at den kan træde i kraft pr. medio 2012 i stedet for som hidtil planlagt medio 2013. Desuden besluttedes det at sikre en tilrettelæggelse af den gradvise indfasning af ESM, således at den samlede udlånskapacitet af EFSF og ESM til hver en tid vil være på samlet i alt 500 mia. euro. Eurolandene vil i marts 2012 vurdere, om den samlede udlånskapacitet på 500 mia. euro er tilstrækkelig. Eurolandene signalerede desuden, at kravet om inddragelse af den private sektor i finansieringen af fremtidige ESM-låneprogrammer (f.eks. i form af omstrukturering eller ombytning af udestående gæld til private investorer, som der aktuelt gennemføres for Grækenland) vil blive begrænset til, hvad der følger af IMF-praksis. Det er tanken at dette skal mindske usikkerheden om at investere i eurolandenes statsobligationer og øge private investorers incitamenter til at

Endelig besluttede eurolandene sammen med andre EU-lande at sigte efter at yde bilaterale lån på i alt 200 mia. euro til IMF's generelle ressourcer.

På det kommende ECOFIN kan der være lejlighed til at drøfte status på disse beslutninger, men der ventes ikke substansdrøftelser heraf.

Hjemmelsgrundlag

Ikke relevant.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Europa-Parlamentets udtalelser

Ikke relevant.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Ikke relevant.

Statsfinansielle konsekvenser

Ikke relevant.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Ikke relevant.

Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen vedr. opfølgning på DER har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg.

Holdning

Foreløbig dansk holdning

Fra dansk side kan en evt. statusdrøftelse om opfølgning på DER d. 9. december 2011 tages til efterretning.

Andre landes holdninger

De øvrige lande ventes generelt at kunne tage en evt. statusdrøftelse om opfølgning på DER d. 9., december 2011 til efterretning.

Dagsordenpunkt 5: Det europæiske semester (herunder den Årlige vækstundersøgelse og Europluspagten)

Resumé

Det europæiske semester blev indledt med Kommissionens Vækstundersøgelse (Annual Growth Survey). Under dansk formandskab vil det europæiske semester være inddelt to faser, der hvert afsluttes med et møde i det Europæiske Råd, og som vil sætte rammen for de europæiske samarbejdsprocesser om økonomisk politik. Frem mod det økonomiske topmøde på DER i marts 2012 vil ECOFIN drøfte den Årlige Vækstundersøgelse og udarbejde rådskonklusioner til brug for stats- og regeringscheferne. På DER i marts vil stats- og regeringscheferne på baggrund af vækstundersøgelsen og rådskonklusioner vedtage generelle økonomisk-politiske retningslinjer for medlemslandene. Landene ventes at tage højde for disse retningslinjer i deres stabilitets- eller konvergensprogrammer samt nationale reformprogrammer i april. På baggrund af medlemslandenes programmer udarbejder Kommissionen vurderinger samt udkast til rådsudtalelser samt landespecifikke anbefalinger, der skal vedtages af ECOFIN. På DER i juni 2012 vil stats- og regeringscheferne endossere de landespecifikke anbefalinger. Landene ventes herefter at tage højde for anbefalingerne i deres efterfølgende arbejde med den nationale økonomiske politik. Det danske formandskab vil på ECOFIN i januar bl.a. præsentere tidsplanen for det europæiske semester.

Baggrund og indhold

Det europæiske semester 2012 blev officielt indledt d. 23. november 2011 da Kommissionen offentliggjorde sin årlige vækstundersøgelse. Vækstundersøgelsen vil være genstand for substansdrøftelser i ECOFIN i februar forud for DER i marts 2012, hvor stats- og regeringscheferne skal vedtage horisontale politisk-økonomiske retningslinjer til medlemslandene. Retningslinjerne fra DER markerer den første fase af det europæiske semester.

Frem til DER-mødet i marts 2012 vil relevante rådsformationer drøfte de beskrevne udfordringer og anbefalinger i vækstundersøgelsen fra Kommissionen, jf. nedenstående tidsplan. ECOFIN vil på mødet i februar udarbejde rådskonklusioner bl.a. på baggrund af vækstundersøgelsen. På ECOFIN i januar vil det danske formandskab præsentere tidsplanen for det europæiske semester.

På baggrund af de DERs generelle økonomisk-politiske retningslinjer indleverer medlemslandene i april deres stabilitets- eller konvergensprogrammer samt de nationale reformprogrammer. Kommissionen præsenterer en vurdering af disse i maj og fremlægger samtidig et udkast til landespecifikke anbefalinger mv. Kommissionens vurdering vil danne grundlag for udkast til endelige landespecifikke anbefalinger udarbejdet af ECOFIN. På mødet i juni vil DER endossere de endelige landespecifikke anbefalinger og udarbejde udtalelser vedrørende landenes stabilitets- og konvergensprogrammer og forpligtelserne indmeldt under Konkurrenceevnepagten ("Europluspagten").

Tentativ tidsplan for det europæiske semester 2012:

Første fase frem til forårstopmøde i DER i marts 2012

- **December-Februar:** Drøftelser af vækstundersøgelsen i relevante rådsformationer.
- **Januar:** Møder mellem Kommissionen og medlemslandene vedrørende vækstundersøgelsen.
- **24. januar:** På ECOFIN præsenterer det danske formandskab bl.a. tidsplanen for det europæiske semester.

- **21. februar 2012:** ECOFIN udarbejder rådskonklusioner på baggrund af bla. Kommissionens vækstundersøgelse.
- **1.-2. marts 2012:** På forårstopmødet udarbejder DER generelle politisk-økonomiske retningslinjer samt forpligtelserne givet i forbindelse med europluspagten med udgangspunkt i bl.a. vækstundersøgelsen.

Anden fase frem til DER i juni 2012

- **April:** medlemslandene indleverer stabilitets- eller konvergensprogrammer samt nationale reformprogrammer der tager højde for DER's generelle økonomisk-politiske retningslinjer.
- **Maj:** Kommissionen fremlægger landespecifikke rapporter og udkast til landespecifikke anbefalinger. Eventuelt fremlægger Kommissionen endvidere udkast til henstillinger mht. makroøkonomiske ubalancer og strukturpolitik på baggrund af bl.a. de nationale reformprogrammer i det omfang, det er relevant
- **22. juni:** ECOFIN udarbejder udkast til landespecifikke anbefalinger og udkast til rådsudtalelser vedrørende de nationale stabilitets- og konvergensprogrammer samt vurderinger af de forpligtelserne givet under under Konkurrenceevnepagten ("Europluspagten").
- **28.-29. juni:** DER endosserer de endelige landespecifikke anbefalinger, eventuelle henstillinger mht. makroøkonomiske ubalancer og fremlægger en vurdering af de enkelte medlemslandes nationale reformprogrammer samt forpligtelser givet i forbindelse med europluspagten.

Hjemmelsgrundlag

Ikke relevant.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Ikke relevant.

Statsfinansielle konsekvenser

Ikke relevant.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Den styrkede koordinering af EU-landenes økonomiske politik inden for rammerne af det europæiske semester skal bidrage til sundere og mere holdbar økonomisk politik, og kan dermed have positive samfundsøkonomiske konsekvenser.

Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Forslaget om et Europæisk Semester blev forelagt Folketingets Europaudvalg til forhandlingsoplæg forud for ECOFIN d. 13. juli 2010 samt til orientering forud for ECOFIN den 7. september 2010. Folketingets Europaudvalg blev orienteret om den Årlige Vækstundersøgelse 2012 fra Kommissionen forud for ECOFIN d. 30. november 2011.

Holdning

Foreløbig dansk holdning

Arbejdskalenderen for det europæiske semester 2012 under dansk formandskab kan bidrage til et bedre økonomisk samarbejde til fremme af sundere økonomisk politik samt vækst og beskæftigelse.

Andre landes holdning

EU-landene ventes generelt at tage præsentationen af arbejdskalenderen for det europæiske semester 2012 til efterretning.

Dagsordenpunkt 6: **Opfølgning på G20 stedfortrædermødet den 19.-20. januar 2012**

Resumé

Der ventes en opfølgning i ECOFIN på G20-mødet for stedfortrædere til finansministre og centralbankchefer (G20 stedfortrædermødet) den 19.-20. januar 2012. På G20-mødet ventes drøftelserne især at fokusere på den aktuelle økonomiske situation, herunder gældskrisehåndteringen i euroområdet, en mulig forøgelse af IMF's ressourcer, den videre implementering af G20's ramme for stærk, bæredygtig og balanceret vækst, IMF-overvågning samt styrket finansiel regulering og tilsyn.

Baggrund og indhold

Kommissionen og det danske EU-formandskab ventes på ECOFIN at orientere om udfaldet af G20-mødet for stedfortrædere til finansministre og centralbankchefer den 19.-20. januar 2012 i Mexico City. ECOFIN ventes på baggrund af orienteringen at følge op på G20-mødet, herunder med henblik på forberedelse af G20-mødet for finansministre og centralbankchefer den 25.-26. februar 2012.

G20 stedfortrædermødet, som er det første G20-møde under Mexicos G20-formandskab i 2012, ventes primært at fokusere på den aktuelle globale økonomiske situation, herunder håndteringen af gældskrisen i euroområdet og mulighederne for forøgelse af IMF's ressourcer. Derudover ventes G20 at drøfte den videre implementering af G20 ramme for stærk, bæredygtig og balanceret vækst, herunder opfølgning på landenes forpligtelser i forhold til håndtering af de makroøkonomiske ubalancer i flere G20-lande. Endelig ventes G20 at drøfte IMF-overvågning og styrket finansiel regulering og tilsyn.

På G20 stedfortrædermødet den 19.-20. januar 2012, hvor EU vil være repræsenteret af det danske EU-formandskab og Kommissionen i fællesskab, ventes den fælles EU-holdning (Terms of Reference) at lægge vægt på følgende budskaber:

Global økonomi

EU har taget betydelige skridt for at adressere krisen. Euroområdet styrker sine finansielle krisemekanismer, herunder udvider kapaciteten for EFSF (eurolandenes midlertidige krisemekanisme), fremrykker ikrafttrædelse af ESM (eurolandenes permanente krisemekanisme) til juli 2012 og evaluerer i marts 2012 tilstrækkeligheden af EFSF/ESM's samlede udlånskapacitet på i alt 500 mia. euro. Den Europæiske Centralbank (ECB) har iværksat yderligere tiltag for at understøtte likviditeten i de internationale finansielle markeder og i euroområdets banker. EU-medlemslandene er i gang med at implementere finanspolitiske konsolideringer og strukturreformer til styrkelse af den økonomiske vækst. EU følger op på beslutningerne om rekapitalisering af det europæiske banksystem, herunder sikrer at de europæiske banker i januar 2012 fremlægger en plan for opfyldelse af de nye rekapitaliseringskrav. Den nødvendige kapitaltilførsel skal foregå via det private marked, men om nødvendig med statslig understøttelse (backstops). Endelig er der opnået yderligere fremskridt i styrkelsen af EU's økonomiske styring, og der er ved at blive opnået enighed om en ny økonomisk-politisk traktat ('Fiscal Compact'), som indeholder bindende regler om strukturel balance på landenes offentlige finanser.

Forøgelse af IMF's ressourcer

EU støtter en betydelig udvidelse af IMF's ressourcer mhp. at understøtte IMF's globalt systemisk vigtige rolle, herunder særligt i perioder med øget finansiell ustabilitet. EU, herunder særligt eurolandene, er opmærksom på det særlige ansvar der påhviler landene under de nuværende omstændigheder. På den baggrund vil eurolandene som led i et bredt internationalt initiativ bidrage med bilaterale lån til IMF's almindelige ressourcer for 150 mia. euro. Tjekkiet, Danmark, Polen og Sverige har indikeret, at man vil deltage i processen til styrkelse af IMF's ressourcer. UK har indikeret, at man vil fastlægge sit bidrag i begyndelsen af 2012 inden for rammerne af G20. EU opfordrer andre G20-lande og øvrige ressourcestærke lande til at støtte initiativet til forøgelse af IMF's ressourcer mhp. at understøtte den globale finansielle stabilitet.

G20's ramme for stærk, bæredygtig og balanceret vækst

De globale makroubalancer forventes at tiltage yderligere, og er især relateret til USA og Kina. Det er afgørende, at ubalancerne adresseres, så de ikke indebærer yderligere finansiell ustabilitet. EU lægger vægt på, at landene med store ubalancer bør gennemføre konkrete tiltag til håndtering af ubalancerne, og at G20 følger op på implementeringen af G20-landenes forpligtelser i G20-handlingsplanen, som blev vedtaget på G20-topmødet i Cannes. Øget overvågning af G20-landenes tiltag er afgørende for at sikre tilfredsstillende fremskridt og effektivitet inden for G20-rammen. EU støtter generelt udvikling af principper for G20-landenes finans- og valutakurspolitikker, så der sikres fremskridt med implementering af forpligtelserne på G20-topmødet. Det er vigtigt, at principperne primært fokuserer på tilfælde hvor politikkerne resulterer i store og/eller vedvarende ubalancer. IMF bør forestå analyserne af landenes politikker, og analyserne bør inkludere vurderinger af de afsmittende virkninger af landenes finans- og valutakurspolitikker på resten af verden.

Styrket IMF-overvågning

EU støtter en styrkelse af IMF's overvågning, særligt styrket integration af IMF's bilaterale, regionale og multilaterale overvågning. EU ser frem til en styrkelse af IMF's formelle overvågningsramme i form af en ny IMF overvågningsbeslutning, som skal søge at opnå dette. I lyset af enigheden på G20-topmødet om fælles rammer for håndtering af internationale kapitalbevægelser og nogle landes anvendelse af kapitalrestriktioner, bør IMF omgående implementere løbende overvågning heraf. EU støtter mere dybdegående analyser af, og større gennemsigthed i rapporteringen af, landenes valutakurspolitikker.

Finansielt tilsyn og regulering

Fra EU's side lægges vægt på, at G20 også fremadrettet opretholder fokus på reformer af finansiell regulering og tilsyn. Der lægges især vægt på følgende syv elementer: 1) fuld, rettidig og konsistent implementering af G20-forpligtelserne, hvilket indebærer rettidig og konsistent implementering af Basel II og Basel III inden for de internationalt aftalte tidsfrister med styrket overvågning af Financial Stability Board (FSB), rammerne for systemisk vigtige finansielle institutioner, G20-forpligtelserne i forhold til OTC-derivater, aflønningsprincipper og -standarder for den finansielle sektor; 2) udvidelse af rammerne for håndtering af globalt systemisk vigtige banker til alle systemiske institutioner; 3) styrket tilsyn med og regulering af skyggebankssystemer (shadow banking); 4) styrket og konsistent tilsyn med finansiell markedsinfrastruktur; 5) fortsat reduceret afhængighed af kreditvurderingsbureauer som underlægges styrket regulering og tilsyn; 6) implementering af forslagene til styrkelse af FSB's styring og ressourcer; samt 7) evaluering af fremskridtene med etablering af International Financial Reporting Standards (IFRS) som globalt accepteret regnskabsstandard.

Hjemmelsgrundlag

Ikke relevant.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet udtaler sig ikke i denne sag.

Gældende dansk ret og forslagetets konsekvenser herfor

Ikke relevant.

Statsfinansielle konsekvenser

Sagen vurderes ikke at have statsfinansielle konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Sagen har som udgangspunkt ingen direkte samfundsøkonomiske konsekvenser for Danmark. Overordnet ventes G20-arbejdet som helhed at have positive samfundsøkonomiske konsekvenser, i det omfang det understøtter global økonomisk vækst og finansiell stabilitet.

Høring

Sagen har ikke været i høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

ECOFIN's opfølgning på G20-topmødet i Cannes den 3.-4. november 2011 forelagdes Folketingets Europaudvalg til orientering den 4. november 2011 forud for rådsmødet (ECOFIN) den 8. november 2011.

Holdning

Dansk holdning

Fra dansk side støttes den fælles EU-holdning (Terms of Reference) til G20 stedfortrædermødet den 19.-20. januar 2012. Fra dansk side ventes man at kunne tage udfaldet af G20 stedfortrædermødet til efterretning.

Fra dansk side lægges vægt på en grundig EU-forberedelse i ECOFIN forud for G20-møder for finansministre og centralbankchefer. Det er vigtigt, at EU fremstår samlet i G20, og at de fælles EU-holdninger (Terms of Reference) til G20-møderne klart og præcist fastlægger EU's holdning til sagerne på G20's dagsorden.

Fra dansk side lægges generelt vægt på, at gennemførelsen af initiativerne i G20 er i overensstemmelse med EU's gældende økonomisk-politiske rammer og beslutninger, herunder for så vidt angår G20-landenes koordinering af finanspolitiske konsolideringsstrategier og implementeringen af G20-rammen for stærk, bæredygtig og balanceret vækst.

G20's arbejde med at overvåge og adressere de store og vedvarende makroøkonomiske ubalancer i enkelte G20-lande støttes. Initiativet er et vigtigt element i håndteringen af de globale ubalancer og arbejdet med at skabe grundlag for stærk, balanceret og bæredygtig vækst. Det er vigtigt, at G20 sikrer fremskridt i landenes håndtering af de makroøkonomiske ubalancer, og G20 bør overvåge og følge op på G20-landenes implementering af de konkrete forpligtelser i G20-handlingsplanen, som blev vedtaget på G20-topmødet i november 2011.

Fra dansk side støttes en forøgelse af IMF's ressourcer med henblik på sikre, at IMF har de tilstrækkelige ressourcer til at kunne understøtte den økonomiske og finansielle stabilitet, herunder i euroområdet. Fra dansk side gav man i forbindelse med Det Europæiske Råd den 9. december 2011 tilsagn om et bilateralt lån til IMF's almindelige ressourcer på op mod 40 mia. kr. som led i en bred international aftale og under forudsætning af en fair byrdefordeling.

For så vidt angår de nye kapital- og likviditetsstandarder for banker (det såkaldte Basel III-regelsæt), som endosseredes på G20-finansministtermødet i oktober 2010, støttes fra dansk side generelt intentionen med de nye regler. Fra dansk side lægges der vægt på fleksibel implementering af reglerne – herunder særligt i EU's kapitalkravsdirektiv – således at der f.eks. tages hensyn til det danske realkreditsystem.

Andre landes holdninger

Landene ventes generelt at tage opfølgningen på G20 stedfortrædermødet til efterretning.

Dagsordenpunkt 7: Implementering af Stabilitets- og Vækstpagten

Resumé

Efter ikrafttrædelsen af den reformerede Stabilitets- og Vækstpagt skal Kommissionen og Rådet nu for første gang implementere det nye regelsæt. Der sker i forbindelse med vurderinger af efterlevelsen af henstillingerne i Belgien, Cypern, Malta, Ungarn og Polen.

På det kommende ECOFIN den 24. januar har Kommissionen anbefalet en rådsbeslutning om en utilstrækkelig indsats for at efterleve henstillingen fra Ungarns side under traktatens art. 126(8). Vedtages denne rådsbeslutning, vil Ungarn modtage en ny henstilling, formentlig i forbindelse med et senere ECOFIN-møde. Kommissionen kan endvidere anbefale at Ungarns samhørighedsfondsmidler suspenderes. De øvrige lande vurderes foreløbig at have efterlevet deres henstillinger i tilstrækkelig grad.

Sagerne har principiel karakter, da de vil få betydning for kommende vurderinger af andre EU-landes implementering af budgetmæssige forbedringer under EDP-proceduren, samt sende et tydeligt signal til omverdenen om troværdigheden i det styrkede finanspolitiske samarbejde i EU.

Baggrund

Den 13. december 2011 trådte den reformerede Stabilitets- og Vækstpagt i kraft med styrkede finanspolitiske regler i EU-landene (som følge af den såkaldte 'six-pack' af forordninger med ændringer i Pagten). Det markerer en ny kurs for EU's økonomiske og finanspolitiske overvågning, og indebærer konkrete skridt mod at sikre finanspolitisk disciplin, og dermed stabilisere økonomien i EU.

Der er på nuværende tidspunkt 23 ud af de 27 lande i EU som har en henstilling om at bringe underskuddet ned under 3 pct. af BNP inden for en given frist, samt at sikre årlige strukturelle forbedringer på mindst ½ pct. af BNP.

Det nye regelsæt har konkret betydning for vurderingen af landenes efterlevelse af deres henstillinger om implementering af budgetmæssige forbedringer og korrektion af uforholdsmæssigt store underskud i forbindelse med EDP-proceduren. Reglerne indebærer blandt andet, at Euro-landene nu vil kunne pålægges tidligere og mere gradvise økonomiske sanktioner, herunder sanktioner, hvis Rådet i kraft af en beslutning under artikel 126(8) vurderer, at de ikke har levet op til deres henstillinger under artikel 126(7). Forordning 1173/2011 af 16. november 2011 vedrørende effektiv håndhævelse af den budgetmæssige overvågning af Eurolandene indebærer således, at Kommissionen senest 20 dage efter en rådsbeslutning om, at et Euroland ikke har gjort en tilstrækkelig indsats for at efterleve henstillingen jf. art. 126(8), skal anbefale en ny rådsbeslutning om at give Eurolandet en bøde. Rådsbeslutningen om en bøde på 0,2 pct. af BNP skal anses for vedtaget, medmindre et kvalificeret flertal inden for 10 dage afviser Kommissionens anbefalede rådsbeslutning.

Kommissionens seneste økonomiske prognose fra den 10. november 2011 pegede på risiko for, at en række lande ikke i tilstrækkelig grad ville efterleve deres henstillinger vedr. forbedringer af den strukturelle saldo og at nå under 3-procents-grænsen for det offentlige underskud inden for deres respektive frister. Det gjaldt særligt Malta og Ungarn, der har frister i 2011, samt Belgien, Cypern og Polen, der har frister i 2012.

De fem lande modtog den 11. november en anmodning fra Kommissionen om at få gennemført de nødvendige finanspolitiske stramninger inden årets udgang.

Efterfølgende har alle fem lande vedtaget finanslove for 2012 med nye initiativer til konsolidering, og på den baggrund har Kommissionen revurderet, hvorvidt landene lever op til deres henstillinger på baggrund af opdaterede prognoser for de involverede lande.

For Cypern, Polen, Malta og Belgien er vurderingen, at landene er i gang med at efterleve deres henstillinger i tilstrækkeligt omfang, men for Ungarn vurderes forbedringerne ikke at være tilstrækkelige, og derfor lægger Kommissionen nu op til en vedtagelse af en rådsbeslutning under art. 126(8) om en utilstrækkelig efterlevelse af henstillingen for Ungarn.

Kommissionen vil fortsætte med at overvåge EU-landenes implementering af budgetmæssige forbedringer fremover, og stiler mod at foretage den næste omfattende vurdering af landenes indsats i forbindelse med sin økonomiske forårsprognose (maj 2012).

Indhold

På det kommende Ecofin den 24. januar 2012 lægges der op til at vedtage en rådsbeslutning for Ungarn om en utilstrækkelig efterlevelse af henstillingen om at korrigere det uforholdsmæssigt store offentlige underskud under art. 126(8). Denne vil blive efterfulgt af en ny henstilling til Ungarn, som ventes behandlet på et senere rådsmøde. Kommissionen har også mulighed for at stille forslag om en suspension af landets samhørighedsfondsmidler fra EU.

Kommissionen vurderer, at Malta (frist i 2011) samt Polen, Cypern, og Belgien (frister i 2012) er på vej til at leve op til deres henstillinger. Ophævelse af proceduren kræver dog en formel beslutning, som først kan træffes, når Kommissionen og Rådet på basis af faktiske tal kan konstatere, om underskuddene er bragt ned under 3 pct. af BNP inden for fristerne.

Belgien

Belgien modtog i december 2009 en henstilling fra EU under art. 126(7) med krav om bringe underskuddet under 3 % af BNP senest i 2012, og at sikre gennemsnitlige årlige forbedringer af den strukturelle saldo på 0,75 pct. i perioden 2010-2012. Ifølge Kommissionens efterårsprognose fra november 2011 lå det forventede underskud på 3,6 pct. af BNP i 2011, og skønnes at ville udgøre 4,6 pct. af BNP i 2012, og 4,5 pct. af BNP i 2013. (jf. bilag 1) Den estimerede årlige forbedring af den strukturelle saldo i perioden 2010-2012 var på -0,1 pct., hvilket lå langt under henstillingens anbefalede finanspolitiske stramning.

Efter Belgiens vedtagelse af en finanslov for 2012 i december, blev skønnene for den offentlige saldo for 2012 og 2013 forbedret til henholdsvis -2,9 pct. af BNP og ca. -2,75 pct. af BNP.

Kommissionen vurderer derfor, at den finanspolitiske indsats er tilstrækkelig, at udviklingen er i overensstemmelse med en rettidig og holdbar forbedring af det offentlige underskud, og at det dermed aktuelt er unødvendigt at tage yderligere skridt overfor Belgien i EDP-proceduren.

Ungarn

Ungarn modtog i juli 2009 en henstilling fra EU under art. 104(7)) om at bringe det offentlige underskud under 3 pct. senest i 2011, og at sikre en samlet forbedring af den strukturelle saldo på ½ pct. af BNP i perioden 2010-2011 (det relativt lille stramningskrav skal ses i lyset af Ungarns forudgående konsolidering i lyset af henstillingerne siden 2004 og i lyset af, at en sådan stramning på daværende tidspunkt vurderedes at være tilstrækkelig). Ifølge Kommissionens efterårsprognose skønnedes Ungarn at få et overskud på den offentlige saldo på 3,6 pct. af BNP i 2011 som følge af engangstiltag, og et underskud på henholdsvis 2,8 pct. af BNP i 2012, og 3,7 pct. af BNP i 2013. Kommissionen bemærker, at underskuddet for 2012 kun ventes at komme under referenceværdien som følge af effekten fra engangstiltag i 2012 på omkring 0,9 pct. af BNP. Da engangstiltagene desuden ikke styrker den strukturelle saldo, skønnes ifølge efterårsprognosen en samlet forværring

af den strukturelle saldo på 2,75 pct. af BNP for 2010 og 2011 i modstrid med Ungarns henstilling. Den strukturelle balance skønnedes dog forbedret med 2½ pct. af BNP i 2012, som følge af tiltag og strukturreformer.

Den offentlige gæld skønnes at være nået op på 80 pct. af BNP i 2011, efterfulgt af et moderat fald til 78,5 pct. af BNP i både 2012 og 2013, hvilket Kommissionen vurderer er i strid med anbefalingen til Ungarn om at få styr på gældsudviklingen.

På baggrund af ovenstående vurderede Kommissionen i forbindelse med efterårsprognosen i 2011, at Ungarn havde ydet en utilstrækkelig indsats, og kommissionen anbefalede derfor yderligere stramninger i november 2011.

Efterfølgende vedtog Ungarn en konsolideringspakke med en samlet stramning på 0,4 pct. af BNP den 15. december. Effekten af denne pakke blev dog opvejet af øgede udgiftsinitiativer i finansloven for 2012, således at det skønnede underskud for 2012 var næsten uændret. Videreudvikling af det ungarske strukturreform-program og andre initiativer resulterede i en forbedring af det skønnede underskud for 2013, der nu skønnes til 3,25 pct. af BNP, hvilket dog fortsat overstiger referencerværdien på 3 pct.

Derfor vurderer Kommissionen, at der på trods af diverse initiativer ikke er en passende fremgang mod en rettidig og holdbar forbedring af de offentlige finanser i Ungarn.

Kommissionen anbefaler en rådsbeslutning om, at Ungarn har gjort en utilstrækkelig indsats for at korrigere sit offentlige underskud under art. 126(8). Betinget af vedtagelsen af rådsbeslutningen under 126(8) vil Kommissionen i overensstemmelse med Stabilitets- og Vækstpagten anbefale rådet at rette en ny henstilling til Ungarn under art. 126(7). Denne henstilling skal vedtages af Rådet senest to måneder efter rådsbeslutningen under art. 126(8). I så fald vil der være tale om Ungarns femte henstilling i perioden 2004-2012. Rådsbeslutningen under 126(8) kan desuden efterfølges af et forslag fra Kommissionen til Rådet om helt eller delvist at suspendere Ungarns samhørighedsfondsmidler fra EU (jf. Rådsforordning (EC) No. 1084/2006), som svarer til 1,7 pct. af BNP.

Malta

Malta modtog i 2010 en henstilling fra EU under art. 126(7)) med krav om at bringe det offentlige underskud under 3 pct. senest i 2011 og at sikre en samlet forbedring af den strukturelle saldo på 0,75 pct. i 2011. I Kommissionens efterårsprognose skønnedes det offentlige underskud til 3,0 pct. af BNP i 2011, 3,5 pct. af BNP i 2012 og 3,6 pct. af BNP i 2013. Den forventede forbedring af den strukturelle saldo i 2011 levede op til henstillingen, men den forventede udvikling i det offentlige underskud var ikke i overensstemmelse med henstillingen. (jf. bilag 1)

Efterfølgende vedtog den maltesiske regering finansloven for 2012 (14. nov.), hvilket førte til opdaterede skøn for det offentlige underskud på 2,6 % af BNP i 2012 og 2,9 pct. af BNP i 2013.

Kommissionen vurderer på den baggrund, at den finanspolitiske indsats er tilstrækkelig, at udviklingen er i overensstemmelse med en rettidig og holdbar forbedring af det offentlige underskud, og at det dermed aktuelt er unødvendigt at tage yderligere skridt overfor Malta i EDP-proceduren.

Cypern

Cypern modtog i februar 2010 en henstilling fra EU under art. 126(7)) med krav om at bringe det offentlige underskud under 3 pct. senest i 2012, og at sikre en samlet forbedring af den strukturelle saldo på 1½ pct. i perioden 2011-2012. Ifølge Kommissionens efterårsprognose fra november 2011 skønnedes det forventede underskud til 6,7 pct. af BNP i 2011, til 4,9 pct. af BNP i 2012, og endelig til 4,7 pct. af BNP i 2013. Samtidig var den forventede forbedring af den strukturelle saldo

på samlet 0,7 pct. af BNP for perioden 2011-2012. Dermed levede Cypern ikke op til sin henstilling. (jf. bilag 1)

Men efterfølgende vedtog Cypern en finanslov for 2012 i december 2011 og en konsolideringspakke, der reducerede de skønnede underskud til henholdsvis 2,7 pct. af BNP i 2012 og 1,8 pct. af BNP i 2013 jf. tabel i bilag 1.

Som følge af forbedringerne af den offentlige saldo, skønner Kommissionen, at de Cypriotiske myndigheder har gjort tilstrækkeligt for at leve op til henstillingen. Det er dermed unødvendigt at tage yderligere skridt overfor Cypern i EDP-proceduren. Kommissionen bifalder især Cypers udgiftsorienterede konsolideringsstrategi, og at finansloven er baseret på forsigtige makroøkonomiske skøn.

Polen

Polen modtog i juli 2009 en henstilling fra EU (jf. art. 104(7)) med krav om at bringe det offentlige underskud under 3 pct. senest i 2012 og at sikre en gennemsnitlig årlig forbedring af den strukturelle saldo på 1,25 pct. i perioden 2010-2012. Ifølge Kommissionens efterårsprognose fra november 2011 skønnedes det offentlige underskud til 5,6 pct. af BNP i 2011, 4 pct. af BNP i 2012, og 3,1 pct. af BNP i 2013. Grundet en revision af tallene siden henstillingen i 2009 ville forbedringen i den strukturelle saldo for perioden fra 2010 til 2012 ikke have været tilstrækkelig til at opfylde henstillingen.

Efterfølgende vedtog den nye polske regering en finanslov for 2012 (8. dec. 2011) med en række budgetforbedringer, som resulterede i forbedrede skøn for det offentlige underskud, som nu skønnes til 3,3 pct. af BNP i 2012 og 2,6 pct. af BNP i 2013.

Vurderingen af, hvorvidt Polen har efterlevet sin henstilling under EDP-proceduren, skal tage højde for budgetmæssige effekter af systemiske pensionsreformer. Hvis et givent lands offentlige underskud overstiger, men er tæt på 3 pct. som følge af kortsigtede negative effekter af en sådan pensionsreform, så skal der tages højde for de budgetmæssige nettoomkostninger af reformen i vurderingen af underskuddet, hvis der gælder 1) at det offentlige underskud i det pågældende land fortsat er faldende, 2) at landets gældsrate ikke overstiger 60 pct. af BNP, og 3) at finanspolitikken generelt er holdbar.

Da Polens underskud skønnes til 3,3 pct. af BNP i 2012, og dermed er tæt på 3-procents-grænsen, og gældsraten samtidig er stabil og skønnes til 56 pct. af BNP i 2020, vurderer Kommissionen at man for Polen's vedkommende kan tage højde for de direkte nettoomkostninger af den polske pensionsreform, som svarer til ca. 0,6 pct. af BNP i 2012, når man vurderer om Polen har levet op til sin henstilling.

Kommissionen anbefaler på denne baggrund, at der foreløbig ikke tages yderligere skridt i EDP-proceduren mod Polen.

Hjemmelsgrundlag

EU's procedure for uforholdsmæssigt store underskud har hjemmel i Traktatens artikel 126.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant

Europa-Parlamentets udtalelser

Ikke relevant.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Ikke relevant.

Statsfinansielle konsekvenser

Andre EU-landes konsolidering af de offentlige finanser har direkte positive statsfinansielle konsekvenser for landene selv og positive konsekvenser for Danmark som følge af de positive effekter på den samlede økonomiske udvikling i Europa.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Sikring af sunde og holdbare offentlige finanser i EU-landene generelt, herunder efterlevelse af landenes henstillinger og dermed lavere underskud, gæld og renter, vil understøtte vækst og beskæftigelse i Danmark.

Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen er ikke tidligere blevet forelagt Folketingets Europaudvalg.

Holdning

Dansk holdning:

Regeringen lægger vægt på at EU-landene skal leve op til EU's regler om finanspolitik, herunder deres konkrete henstillinger, således at der sikres en sund økonomisk udvikling i EU, og der forhindres en eskalering af gældskrisen.

Regeringen støtter Kommissionens vurdering af at Ungarn ikke i tilstrækkelig grad har levet op til sin henstilling og støtter den konkrete rådsbeslutning herom under traktatens artikel 126(8).

Andre landes holdninger

EU-landene forventes generelt at støtte Kommissionen vurderinger og forslag.

Bilag 1

Sammenligning af de budgetmæssige perspektiver, offentlig saldo (pct. af BNP)

	2011	2012	2013
Belgien			
- Kommissionens Efterårsprognose (Nov. 2011)	-3,6	-4,6	-4,5
- National prognose	-3,6	-2,8	-1,8
- Kommissionens aktuelle skøn (Jan. 2011)	-4,1	-2,9	-2,75
Cypern			
- Kommissionens Efterårsprognose (Nov. 2011)	-6,7	-4,9	-4,7
- National prognose	-	-2,5	-1,5
- Kommissionens aktuelle skøn (Jan. 2011)	-	-2,7	-1,8
Ungarn			
- Kommissionens Efterårsprognose (Nov. 2011)	3,6	-2,8	-3,7
- National prognose	3,9	-2,5	-2,2
- Kommissionens aktuelle skøn (Jan. 2011)	3,5	-2,75	-3,25
Malta			
- Kommissionens Efterårsprognose (Nov. 2011)	-3,0	-3,5	-3,6
- National prognose	-2,8	-2,3	-1,8
- Kommissionens aktuelle skøn (Jan. 2011)	-3,0	-2,6	-2,9
Polen			
- Kommissionens Efterårsprognose (Nov. 2011)	-5,6	-4,0	-3,1
- Konvergens program 2011	-5,6	-2,9	-2,5
- Finanslovsudkast 2012	-	-2,9	-
- Kommissionens aktuelle skøn (Jan. 2011)	-5,6	-3,3	-2,6

Anm.: De nationale prognoser samt Kommissionens aktuelle skøn tager højde for de ændringer som vedtagelsen af finanslov for 2012 indebærer.

Kilde: "Assessment of budgetary implementation in the context of the ongoing excessive deficit procedures after the Commission services' 2011 Autumn Forecast", Communication from the Commission to the Council

Bilag 2

Offentlig, strukturelle saldo (Kommissionens skøn) og seneste rådshenstillinger til EU-lande

	Offentlig, strukturelle saldo				Henstilling	
	2010	2011	2012	2013	Periode	Gns. årlig konsolidering
EST	-0,1	-0,2	-0,5	-0,9		Ingen henstilling
LUX	0,3	0,5	0,0	-0,2		Ingen henstilling
SWE	1,3	0,9	0,9	1,0		Ingen henstilling
FIN	- 0,5	0,1	0,3	0,1		Ingen henstilling
DEN	-0,1	-2,1	-2,3	-1,4	2011-2013	≥0,5
DEU	-2,4	-1,3	-0,7	-0,4	2011-2013	≥0,5
AUT	- 3,2	-3,1	-2,7	-2,8	2011-2013	0,75
MAL	-4,3	-3,1	-3,5	-3,8	2011-2011	0,75
BLG	-1,4	-1,2	-0,7	-0,7	2011-2011	0,75
HUN	-3,8	-5,0	-2,6	-3,2	2010-2011	0,25
NLD	-3,5	-3,2	-1,8	-1,4	2011-2013	0,75
ITA	-3,5	-3,1	-1,3	-0,5	2010-2012	≥0,5
SVN	- 3,9	-3,0	-3,8	-4,7	2010-2013	0,75
CZE	-4,6	-3,6	-2,9	-3,2	2010-2013	1
BEL	-3,3	-3,0	-4,0	-4,0	2010-2012	0,75
CYP	-5,7	-5,9	-4,2	-4,2	2011-2012	1,5
SVK	- 7,5	-4,9	-4,5	-4,6	2010-2013	1
POL	- 7,6	-5,5	-3,6	-2,5	2010-2012	1,25
FRA	-5,7	-4,7	-4,0	-3,9	2010-2013	>1
ROM ⁽³⁾	-6,1	-3,7	-2,6	-2,2	2010-2012	1,75
LIT	-5,0	-4,2	-2,9	-3,2	2010-2012	2,25
LAT ⁽³⁾	-4,6	-3,2	-3,3	-3,1	2010-2012	2,75
PRT ⁽³⁾	- 9,6	-6,9	-2,5	-1,8	2010 - 2013	1,25
ESP	-7,0	-4,9	-4,2	-4,3	2010 - 2013	1,5
UK	-8,9	-8,0	-6,3	-4,5	2010/11-2014/15	1,75
GRC ⁽³⁾	-9,0	-5,0	-2,9	-3,4	2009-2014	1,75
IRL ⁽³⁾	-9,7	-9,1	-8,3	-8,1	2011 - 2015	1,9
EU-gns.					Gns. 2011	1,2

Anm.: ⁽³⁾ Lande som er omfattet af EU/IMF låneprogrammer.

Kilde: EU-Kommissionens efterårsprognose november 2011.

Dagsordenpunkt 8: Revideret adfærdskodeks for Stabilitets- og Vækstpagten

Resumé

Efter den endelige vedtagelse af reformen af det økonomiske samarbejde på ECOFIN den 4. oktober skal den praktiske udmøntning af de nye finanspolitiske regler i Stabilitets- og Vækstpagten nu præciseres i kraft af en ændring af adfærdskodeksen for EU-landenes stabilitets- og konvergensprogrammer. ECOFIN ventes den 24. januar at vedtage den reviderede adfærdskodeks, hvor de centrale ændringer vedrører den nye udgiftsregel i den forebyggende del af pagten og operationaliseringen af gældskriteriet i den forebyggende del af pagten.

Baggrund

ECOFIN vedtog den 4. oktober og DER endosserede den 23. oktober den endelige reformaftale om et styrket økonomisk samarbejde i EU. Reformaftalen ("six-packen") indeholder seks retsakter, som vedrører en styrkelse af de finanspolitiske regler i Stabilitets- og Vækstpagten, et nyt samarbejde om makroøkonomiske ubalancer samt et direktiv om nationale budgetmæssige rammer.

Reformen styrker koordinationen og den fælles overvågning af landenes økonomiske politik med et væsentligt fokus på at øge budgetdisciplinen for derved at sikre sunde og holdbare offentlige finanser. Derfor vedrører tre af de seks retsakter de fælles finanspolitiske regler i Stabilitets- og Vækstpagten. En retsakt vedrører forordningen om pagtens forebyggende del, en retsakt vedrører forordningen om pagtens korrigerende del, mens en retsakt vedrører en ny særskilt forordning, der beskriver de nye sanktioner, som kun gælder for eurolande.

Efter den endelige vedtagelse skal reformen nu implementeres. Et centralt element i det europæiske semester er den løbende overvågning af den økonomiske udvikling i EU-landene, hvor eurolandene indleverer stabilitetsprogrammer og ikke-eurolande konvergensprogrammer. Programmerne, som indleveres hvert år i april, beskriver landenes efterlevelse af reglerne i Stabilitets- og Vækstpagten, herunder udviklingen i en række nøglevariable for det forudgående år, det nuværende år samt den forventede udvikling i de tre kommende år. Implementeringen af reformaftalen indebærer en ændring af adfærdskodeksen for stabilitets- og konvergensprogrammerne. Adfærdskodekset er en politisk aftale i tilknytning til Stabilitets- og Vækstpagten, der består af en teknisk præcisering af indholds- og formkrav til stabilitets- og konvergensprogrammerne.

Adfærdskodekset indebærer således ikke nye bestemmelser, men forklaringer og tekniske detaljer i relation til Stabilitets- og Vækstpagten, som den er udformet efter reformaftalen ("six-packen").

Indhold

Stabilitets- og Vækstpagtens adfærdskodeks er opdelt i sektion I, som beskriver hhv. den forebyggende og korrigerende del af pagten, og sektion II, som beskriver de konkrete krav til data og tabeller i stabilitets- og konvergensprogrammerne.

Sektion I

I relation til den forebyggende del af pagten beskriver det nuværende adfærdskodeks, at EU-landene i de årlige stabilitets- og konvergensprogrammer skal fastsætte et mellemfristet budgetmål (MTO) om en strukturel saldo "tæt på balance" eller i overskud. Målet skal 1) sikre en tilstrækkelig sikkerhedsmargin i forhold til underskudsgrænsen på 3 pct., 2) sikre hurtige fremskridt mod langsigtet holdbarhed, og 3) skabe rum for diskretionære tiltag – fx offentlige investeringer. Kravet om, at MTO skal indebære en sikkerhedsmargin, betyder aktuelt, at Danmark som minimum skal fastlægge et MTO på mindst $-\frac{1}{2}$ pct. af BNP ("minimum benchmark").

Ændringen af forordningen vedrørende den forebyggende del af pagten, som er vedtaget i kraft af reformaftalen ("six-packen") indebærer, at vurderingerne af landenes fremskridt mod MTO, nu skal inddrage et nyt princip om, at den ikke-finansierede vækst i en vis andel af de offentlige udgifter (udgiftsmålet) bør ligge under den potentielle BNP-vækstrate, hvilket derfor fremgår af den reviderede adfærdskodeks.

Den grundlæggende tanke med den nye udgiftsregel er, at EU-landene skal anvende uventede offentlige indtægter til reduktion af underskud og gæld og undlade at lade uventede indtægter sætte sig i højere offentlige udgifter, hvilket særligt var tilfældet i flere EU-lande i de gode år, der ledte op til krisen. Udgiftsreglen skal ifølge den reviderende adfærdskodeks derfor indrettes således, at væksten i de offentlige udgifter ikke må overstige en EU-beregnet potentiel BNP-vækstrate. Den potentielle BNP-vækst beregnes som et gennemsnit over foregående faktiske og fremtidige skønnede tal. I beregningen af væksten i de offentlige udgifter (udgiftsmålet) fraregnes konjunkturbetingede ændringer i udgifter til ledige, renteudgifter, udgifter til EU-programmer og diskretionære skatteændringer. Diskretionære skatteændringer fraregnes, idet udgiftsreglen ikke skal vurdere niveauet af de offentlige udgifter, men alene den vækst i udgifterne, som ikke er finansieret. Endelig skal den nye udgiftsregel tage højde for de potentielt store variationer i offentlige investeringsudgifter, særligt i små EU-lande.

Hvis et EU-land har nået sit MTO, er kravet, at væksten i udgiftsmålet højst bør være lig den potentielle BNP-vækst. Såfremt et EU-land ikke har nået sit MTO, skal landet fortsat sikre årlige strukturelle budgetforbedringer på som minimum ½ pct. af BNP, indtil MTO er nået og mere i gode tider. Tidligere blev tilpasningen mod MTO alene vurderet på baggrund af en overordnet vurdering med den strukturelle saldo som reference, men med vedtagelsen af ændringen til retsakten, skal denne overordnede vurdering nu også inddrage den nye udgiftsregel. Det betyder, at hvis et land ikke har nået sit MTO, skal udgiftsvæksten ligge tilstrækkeligt under den potentielle BNP-vækst, således at udgiftsvæksten er konsistent med kravet til forbedringen af den strukturelle saldo på ½ pct. af BNP. Den reviderede adfærdskodeks beskriver også i relation til den forebyggende del af pagten, at såfremt ens gæld overstiger 60 pct. af BNP, så skal tilpasningen mod MTO være hurtigere.

Hvis en helhedsvurdering peger på en utilstrækkelig indsats for at nå MTO, så kan EU-landene med den ændrede forordning modtage en henstilling om at sikre fremskridt mod MTO. Hvis euro-lande ikke efterlever henstillingen, kan den suppleres med sanktioner i form af en rentebærende deponering svarende til 0,2 pct. af BNP. Den reviderede adfærdskodeks uddyber, at en tilpasning mod MTO som udgangspunkt vurderes utilstrækkelig, hvis både 1) afvigelsen i den strukturelle saldo fra kravet om årlige forbedringer på 0,5 pct. af BNP, er mindst 0,5 pct. i et år (dvs. man ikke kan foretage forringelser af struktursaldoen), eller mindst gennemsnitligt 0,25 pct. BNP på hinanden to følgende år, og 2) væksten i de offentlige udgifter i forhold til den potentielle BNP-vækst har en negativ effekt på den offentlige saldo på mindst 0,5 pct. af BNP i et år eller samlet over to år. Tilpasningen kan også vurderes utilstrækkelig, hvis kun en af betingelserne, 1) og 2), bekræftes og en samlet vurdering samtidig peger på manglende efterlevelse af tilpasningskravet til MTO. Endelig fremgår det, at tilpasningen mod MTO ikke vurderes utilstrækkelig, såfremt det skyldes en væsentlig økonomisk nedgang i EU som helhed, eller ved usædvanlige begivenheder, som ikke er i EU-landets kontrol, og som har stor negativ indflydelse på den offentlige saldo, forudsat at begivenheden dog ikke sætter den finanspolitiske holdbarhed i fare.

I relation til den korrigerende del af pagten beskriver det nuværende adfærdskodeks, at Kommissionen vil udfærdige en rapport under artikel 126.3, såfremt det offentlige underskud overstiger 3 pct. af BNP. Ændringen af forordningen vedrørende den forebyggende del af pagten indebærer en operationalisering af gældskriteriet om, at den offentlige bruttogæld højst må udgøre 60 pct. af BNP eller skal falde med tilfredsstillende hastighed. Derfor beskriver den reviderede adfærdskodeks, at Kommissionen også vil udfærdige en rapport under artikel 126.3, hvis 3 forudsætninger vedrørende den offentlige gæld gør sig gældende; 1) hvis gælden overstiger 60 pct. af BNP, 2) hvis den del af gælden, der overstiger 60 pct. af BNP, ikke aftager eller ventes at aftage med 5 pct. i gennemsnit over en treårig periode (eksempelvis skal et land med en offentlig gæld på 100 pct. af

BNP således reducere gælden med 2 pct. af BNP årligt i gennemsnit over 3 år), 3) og hvis bruddet med gældsreduktionen ikke skyldes konjunkturcyklen. Af den reviderede adfærdskodeks fremgår dog, at EDP-proceduren ikke alene kan åbnes på baggrund af et brud med gældskriteriet, men skal vurderes på baggrund af en række relevante faktorer. Disse faktorer bør bl.a. indeholde den mellemfristede udvikling i særligt potentiel vækst, den offentlige saldo og den offentlige gæld, herunder i forhold til risikofaktorer samt tiltag i forhold til proceduren for uforholdsmæssigt store underskud og proceduren for uforholdsmæssigt store ubalancer.

Sektion II

I forhold til den tidligere adfærdskodeks indeholder den reviderende adfærdskodeks krav om en yderligere dekomponering af offentlige udgifter og indtægter mhp. vurdering af overholdelse af udgiftsreglen, som skal indgå i helhedsvurderingen af fremskridt mod MTO, yderligere krav om tal, der vedrører den offentlige gæld, tal vedrørende eventuelle pensionsreformer og tal for offentlige garantier, herunder i forhold til den finansielle sektor.

Hjemmelsgrundlag

Reformens ændringer i forhold til Stabilitets- og Vækstpagten har hjemmel i TEUF artikel 121 og 126.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Ikke relevant.

Statsfinansielle konsekvenser

Ikke relevant.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Et styrket økonomisk samarbejde i EU og den konkrete udmøntning i Stabilitets- og Vækstpagtens adfærdskodeks ventes at have positive samfundsøkonomiske konsekvenser, i det omfang et sådant styrket samarbejde bidrager til at understøtte holdbare offentlige finanser, makroøkonomisk stabilitet og bæredygtig vækst.

Høring

Forslagene har ikke været sendt i ekstern høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen vedr. et styrket økonomisk samarbejde er forelagt Folketingets Europaudvalg til forhandlingsoplæg forud for ECOFIN den 13. juli 2010 og ECOFIN 19. oktober 2010 og senest til forhand-

lingsoplæg 14. januar og 11. februar 2011. Derudover er Folketingets Europa-udvalg løbende blevet orienteret om udviklingen i arbejdet med vedtagelsen af reformen af det økonomiske samarbejde

Holdning

Dansk holdning

Regeringen støtter den endelige aftale om reformen af det økonomiske samarbejde og dermed også den konkrete tekniske udmøntning i Stabilitets- og Vækstpagtens adfærdskodeks for stabilitets- og konvergensprogrammer.

Andre landes holdninger

EU-landene støtter generelt reformen af det økonomiske samarbejde i EU og dermed forventeligt den konkrete tekniske udmøntning i adfærdskodekset for stabilitets- og konvergensprogrammerne.

Dagsordenpunkt 10: Kommissionens forslag til en rammeforordning vedr. makrofinansiel assistance

Resumé

Kommissionen har i juli 2011 fremsat forslag til rammeforordning for tildeling af makrofinansiel assistance (MFA) til tredjelande. Forslaget om en rammeforordning for MFA har til hensigt at gøre instrumentet mere effektivt, konsistent og transparent. Efter Lissabon-traktatens ikrafttrædelse træffer Rådet og Europa-Parlamentet beslutning om MFA efter den alm. lovgivningsprocedure. Forhandlinger om forslaget er pågået på teknisk niveau. COREPER den 15. december 2011 nåede til enighed om en generel indstilling for Rådet. Rådets kompromis vurderes i substansen generelt at være en videreførelse af de nuværende principper for MFA. Trialogforhandlinger med Europa-Parlamentet ventes indledt i løbet af 1. halvår 2012.

KOM(2011) 396

Baggrund

Makrofinansiel assistance (MFA) er et instrument i EU's eksterne samarbejde med tredjelande, som er geografisk, politisk og økonomisk tæt på EU. MFA er et krisefinansieringsinstrument, som gives enten som lån eller gaveelement eller kombination heraf, og som skal lette kortvarige betalingsbalancevanskeligheder for modtagerlande og understøtte en reformdagsorden. MFA komplementerer IMF- og Verdensbankprogrammer. MFA er betinget af eksistensen af et IMF-program, et identificeret finansieringsbehov og respekt af demokratiske værdier og principper. Udbetaling af MFA er betinget af tilfredsstillende opfyldelse af betingelser forbundet med assistancen og IMF-programevalueringer.

Ifm. Lissabon-traktatens ikrafttrædelse meddelte Kommissionen, at man ønskede at se på, hvorledes MFA som instrument i fremtiden kan håndteres mere effektivt, herunder sikre en hurtig reaktion i krisesituationer. Kommissionen har på den baggrund den 4. juli 2011 fremsat forslag om en ny rammeforordning vedr. beslutning om tildeling af MFA. Formålet med forslaget er at gøre MFA mere effektivt som et instrument i krisesituationer. Kommissionen anfører, at der er behov for en beslutningsproces for MFA, som undgår langtrukne procedurer og forsinkelser. Kommissionen vurderer, at forslaget vil bidrage til, at modtagerlande i højere grad vil kunne modstå kortvarige eksterne finansieringsvanskeligheder og understøtte en tilpasning mod en holdbar betalingsbalanceudvikling. Kommissionen vurderer endvidere, at hurtigere implementering af MFA vil øge instrumentets komplementaritet med finansieringen fra internationale finansielle institutioner (særligt IMF og Verdensbanken). Behandlingen af en sag om MFA - fra en officiel anmodning fra et tredjeland modtages til et forslag fremsættes af Kommissionen og den efterfølgende lovgivningsmæssige behandling i regi af Rådet og Europa-Parlamentet (EP) - strækker sig i dag gennemsnitligt over mere end 1 år, hvilket Kommissionen mener, understreger behovet for en mere effektiv beslutningsprocedure.

Forhandlingerne om forslaget er foregået på teknisk niveau. COREPER den 15. december 2011 nåede til enighed om en generel indstilling for Rådet om formandskabets seneste kompromisforslag. Forslaget har i regi af Rådet forinden været behandlet i Finansrådsgruppen. Trialogforhandlingerne med EP ventes indledt i løbet af 1. halvår 2012.

Indhold

Det kompromis for Rådet som der er enighed om, vurderes generelt i substansen at være en videreførelse af de nuværende principper for MFA. Den følgende beskrivelse bygger i et prioriteret uddrag på Kommissionens forslag og Rådets kompromis herom. Forslagets centrale elementer er:

- Beslutningsproceduren for makrofinansiel assistance

- Formalisering og opdatering af nogle af retningslinjerne for MFA (Genval-kriterierne), herunder vedr. geografiske afgrænsning, byrdefordeling med andre donorer og fordelingen mellem lån og gavebistand

Beslutningsproceduren for makrofinansiel assistance

Efter Lissabon-traktatens ikrafttrædelse træffer Rådet og EP beslutning om MFA efter den alm. lovgivningsprocedure. Efter at en beslutning om MFA er taget, gives Kommissionen de nærmere implementerende gennemførelsesbeføjelser for MFA iht. komitologiproceduren (2011/182/EU og tidl. 1999/468/EU, jf. TEUF artikel 291), hvor Kommissionen bistås af et udvalg bestående af repræsentanter fra medlemslandene med Kommissionen som formand, som ikke deltager i udvalgets afstemninger. Dette indebærer bl.a., at Kommissionen i samarbejde med de relevante myndigheder i modtagerlandet fastlægger de økonomisk-politiske betingelser som fastlagt i et Memorandum of Understanding (MoU) forbundet med udbetalingen af MFA, de finansielle betingelser for assistancen som fastlagt i en låneaftale og aftale om gavebistand, gennemfører overvågningsmissioner til modtagerlandet og tager stilling til udbetaling af MFA. Kommissionen informerer løbende Rådet og EP om implementeringen af MFA og udbetalingen af assistancen, og evaluerer efterfølgende på forløbet og virkningen af MFA. Den Økonomiske og Finansielle Komité (EFC) varetager en konsulterende rolle i implementeringen af MFA.

Som en central del af Kommissionens forslag til rammeforordning tildeles Kommissionen gennemførelsesbeføjelser til vedtagelse af beslutninger om tildeling og implementering af MFA. Medlemslandenes kontrol af Kommissionens implementerende beføjelser af MFA sker iht. komitologiproceduren. Under denne komitologiprocedure vil Kommissionen afgive et udkast til beslutning om tildeling af MFA til et udvalg bestående af repræsentanter fra medlemslandene, som vil kunne afgive en udtalelse om forslaget (iht. undersøgelsesproceduren). Udvalget træffer her afgørelse med kvalificeret flertal. Afgiver udvalget en positiv udtalelse, vil Kommissionen vedtage beslutningen om MFA. Afgiver udvalget en negativ udtalelse, vedtager Kommissionen ikke beslutningen. Afgiver udvalget ingen udtalelse, vil Kommissionen stadig kunne vedtage en beslutning om MFA, medmindre et simpelt flertal af udvalgets medlemmer modsætter sig dette. Beslutningen kan ved en negativ eller ingen udtalelse henvises til et appeludvalg, som også er sammensat af repræsentanter for medlemslandene med Kommissionen som formand, hvorefter Kommissionen med en positiv udtalelse fra appeludvalget vedtager forslaget, ved en negativ udtalelse ikke vedtager forslaget og ved ingen udtalelse kan vedtage forslaget.

Når en beslutning om MFA er truffet iht. komitologiproceduren implementeres beslutningen ifølge Kommissionens forslag af Kommissionen, som det er tilfældet under Lissabon-traktaten. Kommissionen fastlægger i samarbejde med de relevante myndigheder i modtagerlandet de økonomisk-politiske betingelser forbundet med udbetalingen af MFA mv. De økonomisk-politiske betingelser vedtages af Kommissionen under hensyntagen til udvalgets udtalelse (iht. rådgivningsproceduren). Udvalget afgiver udtalelse med simpelt flertal.

Det kompromis for Rådet som der er enighed om, fastholder, at beslutning om tildeling af MFA træffes af Rådet og EP efter den alm. lovgivningsprocedure. Kompromiset indebærer endvidere, at beslutning om fastlæggelse af betingelser for MFA, udbetaling, refinansiering af lån mv. træffes iht. undersøgelsesproceduren. EFC ventes med forslaget igen at varetage en konsulterende rolle om MFA.

Formalisering og opdatering af de overordnede retningslinjer for makrofinansiel assistance

Tildelingen af MFA foregår efter nogle overordnede ikke juridisk bindende kriterier og principper (de såkaldte Genval-kriterier, som fungerer som overordnede retningslinjer for tildeling af MFA), som indebærer, at assistancen skal være ekstraordinær af karakter, geografisk afgrænset, forbundet med opfyldelsen af særlige politiske forudsætninger, herunder respekt for demokratiske værdier, menneskerettigheder og retsstatsprincipper, komplementere finansiering fra IFI's, være forbundet med opfyldelsen af nærmere fastlagte økonomisk-politiske konditionaliteter og indebære stærk finansiel disciplin. Disse retningslinjer fremgik senest af Rådets konklusioner af 8. oktober 2002 og blev bekræftet af EFC i marts 2006. Med Kommissionens forslag til rammeforordning formaliseres

disse retningslinjer og opdateres og præciseres mht. geografisk afgrænsning, komplementaritet og finansiel disciplin, mens de øvrige indholdsmæssigt videreføres uændret.

Geografisk afgrænsning: Potentielle modtagere af MFA er lande, som er geografisk, politisk og økonomisk tæt på EU. Dette omfatter kandidatlande og potentielle kandidatlande, de tre europæiske lande i SNG (Hviderusland, Moldova og Ukraine) og lande omfattet af Barcelona-processen (lande uden for EU omfattet af EU's Middelhavssamarbejde). Andre lande kan under særlige omstændigheder også komme i betragtning til MFA.

Med Kommissionens forslag til rammeforordning defineres det, at de lande som er berettigede til MFA, er alle kandidatlande og potentielle kandidatlande, alle lande omfattet af EU's naboskabspolitik, herunder landene i det sydlige Kaukasus: Armenien, Aserbajdsjan og Georgien, jf. bilag 1, samt i exceptionelle og behørigt begrundede tilfælde andre lande. Sådanne lande skal være geografisk, politisk og økonomisk tæt på EU.

Kommissionens forslag præciserer, men ændrer ikke ift. situationen i dag på sammensætningen af berettigede MFA-lande. Kompromiset fastholder dette.

Komplementaritet: MFA forudsætter eksistensen af et IMF-program i modtagerlandet. Under hensyntagen til passende byrdefordeling med øvrige donorer kan MFA i dag som hovedregel udgøre op til 60 pct. af et modtagerlands eksterne residuale finansieringsbehov (det overordnede eksterne finansieringsbehov efter ekstraordinær finansiering fra IFI's) for kandidat og potentielle kandidatlande og en tredjedel af det residuale finansieringsbehov for andre lande.

Med Kommissionens forslag til rammeforordning bekræftes komplementaritetsprincipperne ift. IFI's og byrdefordelingen med andre donorer, men forslaget indeholder ikke eksplicitte lofter for, hvor stor en del af det residuale finansieringsbehov, som må komme fra MFA. Kompromiset fastholder de nuværende principper for lofter i tildelingen af MFA.

Rådets kompromis lægger også op til, at beslutning og omfanget af MFA fortsat skal baseres på det residuale eksterne finansieringsbehov men under hensyntagen til det pågældende lands til rådighed værende internationale valutareserver. Det residuale eksterne finansieringsbehov skal således suppleres med en vurdering af niveauet af det pågældende lands internationale valutareserver målt på grundlag af relevante eksterne sårbarhedsindikatorer, herunder særligt udviklingen i niveauet af reserver i forhold til modtagerlandets eksterne gæld og import.

Finansiel disciplin: MFA gavebistandskomponenten finansieres over budgetposten vedrørende makroøkonomisk bistand inden for rammen af EU-forpligtelsesbevillingerne, dvs. de bevillinger som EU kan afgive i et givent budgetår. For lånekomponenten får Kommissionen tildelt beføjelser til at optage lån på kapitalmarkederne på vegne af EU, som derefter videreformidler låneprovenuet til modtagerlandet på lignende vilkår. Af lånekomponenten overføres 9 pct. af lånebeløbet til en garantifond på EU-budgettet i overensstemmelse med Rådets forordning nr. 480/2009 om oprettelse af en garantifond for aktioner ift. tredjelande. Garantistillelsen på garantifonden effektueres med to års forskydning ift. lånetilsagnene.

Forslaget til rammeforordning bekræfter og tydeliggør de anvendte principper for fordeling mellem lån og gavebistand, hvilket har til hensigt at skabe øget gennemsigtighed og styrke den finansielle disciplin. Grundlaget for beslutningen om fordeling af MFA på lån eller gavebistand, eller en kombination heraf, skal ske særligt under hensyntagen til modtagerlandets udviklingsniveau, gældsholdbarhedsindikatorer og tilbagebetalingskapacitet og den generelle økonomiske situation og være konsistent med praksis anvendt af IMF og Verdensbanken.

Rådets kompromis præciserer, at MFA i udgangspunktet skal tildeles som et lån men i ekstraordinære tilfælde kan gives som gavebistand, hvor et modtagerlands særlige situation måtte tilsige det. Det præciseres videre, at tildelingen af MFA bør sikre en fair byrdefordeling med internationale finansielle institutioner overfor det pågældende land, herunder tage hensyn til i hvilken udstrækning disse gør anvendelse af koncessionelle betingelser, dvs. gør brug af et støtteelement, som afviger

fra markedsvilkår. Kompromiset understreger, at MFA er et instrument til afhjælpning af *kortvarige* betalingsbalancevanskeligheder.

Hjemmelsgrundlag

Forslaget har hjemmel i TEUF artikel 209 og 212, og skal behandles efter den alm. lovgivningsprocedure.

Nærhedsprincippet

Kommissionen anfører at MFA, herunder en rammeforordning herom, er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, idet formålet med MFA om at understøtte den makroøkonomiske stabilitet i tredjelande kan opnås mere efficient og effektivt på EU-niveau end af medlemslandene individuelt. Regeringen er enig i Kommissionens vurdering.

Europa-Parlamentets udtalelser

EP's udtalelse foreligger endnu ikke.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Ikke relevant.

Statsfinansielle konsekvenser

Forslaget har ingen statsfinansielle konsekvenser. Forslag om MFA har statsfinansielle konsekvenser gennem indvirkningen på EU's budget inden for rammen af EU-forpligtelsesbevillingerne. Danmark finansierer ca. 2 pct. af udgifterne på EU's budget.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget må forventes at have positive samfundsøkonomiske konsekvenser for lande som modtager MFA, i det omfang det bidrager til at sikre en mere effektiv og smidig gennemførelse af MFA, som i højere grad vil kunne understøtte den makroøkonomiske og finansielle stabilitet i modtagerlande, herunder en holdbar betalingsbalanceudvikling. I det omfang forslaget om en rammeforordning for MFA bidrager til en tættere økonomisk integration mellem modtagerlandet og EU, kan forslaget potentielt også have positive samfundsøkonomiske konsekvenser i medlemslandene.

Høring

Forslaget har ikke været sendt i høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg. Grund- og nærhedsnotat i sagen er oversendt til Folketingets Europaudvalg den 9. december 2011.

Holdning

Regeringens holdning

Regeringen kan generelt støtte Rådets kompromis om en rammeforordning for MFA.

Regeringen vurderer generelt, at MFA er et til tider beslutningstungt instrument, som synes at stå i kontrast til instrumentets virke som krisehåndteringsinstrument, hvilket kan hindre en rettidig implementering af MFA og dermed instrumentets effektivitet og positive indflydelse som helhed.

Regeringen støtter på den baggrund generelt en ny rammeforordning for tildeling af MFA som led i at udbygge instrumentets effektivitet og indflydelse som et krisehåndteringsinstrument ved kortvarige betalingsbalancevanskeligheder.

Regeringen finder, at MFA bør sikre en passende og konsistent byrdefordeling med øvrige internationale donorer, og finder principielt, at MFA i langt overvejende grad bør tildeles som lån frem for gavebistand og under generel hensyntagen til modtagerlandets udviklingsniveau, gældsholdbarhedsindikatorer og særlige forhold i øvrigt. Der lægges fra dansk side vægt på gennemsigtighed for så vidt angår de kriterier, som lægges til grund for fordelingen af MFA på låne- og gavebistand.

Andre landes holdninger

Landene støtter generelt Rådets kompromis, som ikke vurderes væsentligt at ændre ved de nuværende principper for MFA.

Landene støtter således generelt en ny rammeforordning for MFA, som skal udbygge instrumentets relevans som et krisehåndteringsinstrument. Landene er dog generelt skeptiske over for en tildeling af implementeringsbeføjelser til Kommissionen ift. MFA, og ønsker at fastholde den nuværende beslutningsprocedure. Landene har endvidere lagt vægt på, at MFA som udgangspunkt bør tildeles som lån og kun i ekstraordinære tilfælde som gavebistand.